УКРАЇНА
ЛУКА-МЕЛЕШКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ВІННИЦЬКОГО РАЙОНУ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

проєкт РІШЕННЯ №

20 серпня 2021 року 13 сесія 8 скликання

Про перейменування органу місцевого самоврядування (зміни назви Лука-Мелешківська сільська рада на Лука-Мелешківська сільська рада Вінницького району Вінницької області)

Відповідно до частини першої статті 144 Конституції України, частини третьої статті 9, частини четвертої статті 17 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців, громадських формувань», Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо визначення територій та адміністративних центрів територіальних громад», Постанови Верховної Ради України від 17.07.2020 №807-IX «Про утворення та ліквідацію районів», глави 7 Цивільного кодексу України, розпорядження Кабінету Міністрів України від 12.06.2020 №707-р «Про визначення адміністративних центрів та затвердження територій територіальних громад Вінницької області», Постанови Центральної виборчої комісії від 08.08.2020 №160 «Про перші вибори депутатів сільських, селищних, міських рад територіальних громад і відповідних сільських, селищних, міських голів 25 жовтня 2020 року», з метою приведення назви сільської ради та назви територіальної громади до вимог чинного законодавства, керуючись статтею 25, пунктом 3 частини четвертої статті 42, статтею 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», сільська рада

В И Р І Ш И Л А:

1. Змінити назву органу місцевого самоврядування «Лука-Мелешківська сільська рада» на «Лука-Мелешківська сільська рада Вінницького району Вінницької області».

2. Змінити назву юридичної особи «Лука-Мелешківська сільська рада» (код ЄДРПОУ 04329856) на «Лука-Мелешківська сільська рада Вінницького району Вінницької області». Скорочена назва – «Лука-Мелешківська сільська рада».

3.Затвердити статут Лука-Мелешківської територіальної громади Вінницького району Вінницької області у новій редакції. (Додаток 1)

4. Змінити назву «Лука-Мелешківська територіальна громада» на «Лука-Мелешківська територіальна громада Вінницького району Вінницької області». Скорочена назва – «Лука-Мелешківська територіальна громада».

5. Змінити назву посади сільського голови: з «Лука-Мелешківський сільський

голова» на «Лука-Мелешківський сільський голова Вінницького району Вінницької області». Скорочена назва – «Лука-Мелешківська сільський голова».

6. Встановити, що Лука-Мелешківська сільська рада є правонаступником Лука-Мелешківської сільської ради Вінницького району Вінницької області.

7. Доручити Лука-Мелешківському сільському голові:

- провести державну реєстрацію зміни найменування юридичної особи в порядку, передбаченому чинним законодавством;

- організувати роботу щодо приведення чинних нормативно – правових актів сільської ради, організаційно – розпорядчих документів у відповідність до цього рішення;

- забезпечити реалізацію організаційних заходів, пов’язаних з цим рішенням.

7. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію з питань законності, депутатської діяльності і етики (Ільченко М.В.).

Сільський голова **Богдан АВГУСТОВИЧ**

ЗАРЕЄСТРОВАНО

Центрально-Західним міжрегіональним управлінням Міністерства юстиції (м.Хмельницький)

Заступник начальника міжрегіонального управління у Вінницькій області Центрально-Західного міжрегіонального управління юстиції (м.Хмельницький)

_____ В.В. Залізнюк

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішенням 13 сесії 8 скликання Лука-Мелешківської сільської ради від 20.08.2021 року

Сільський голова Б.І.Августович

СТАТУТ
Лука-Мелешківської територіальної громади Вінницького району Вінницької області

2021 РІК

Зміст

Преамбула

Розділ І. Загальні положення

Глава 1.1. Загальна характеристика Лука-Мелешківської територіальної громади
Глава 1.2. Межі території громади та її географічне положення Глава 1.3.
Правова основа Статуту
Глава 1.4. Взаємовідносини громади, її органів та посадових осіб з органами державної влади, установами, підприємствами і організаціями та іншими територіальними громадами .
Глава 1.5. Стратегія розвитку Лука-Мелешківської територіальної громади

Розділ ІІ. Система місцевого самоврядування
Глава 2.1. Загальні засади організації та функціонування системи місцевого самоврядування територіальної громади
Глава 2.2. Територіальна громада - первинний суб'єкт права на місцеве самоврядування
Глава 2.3. Права та обов'язки членів територіальної громади
Глава 2.4. Форми участі членів територіальної громади у здійсненні місцевого самоврядування: загальні засади
Глава 2.5. Місцеві вибори
Глава 2.6. Місцевий референдум
Глава 2.7. Загальні збори (конференції) членів територіальної громади Глава 2.8.
Громадські слухання
Глава 2.9. Місцеві ініціативи
Глава 2.10. Органи самоорганізації населення Глава 2.11.
Індивідуальні та колективні петиції
Глава2.12. Участь у роботі органів місцевого самоврядування та робота на виборних посадах місцевого самоврядування
Глава 2.13. Участь у роботі інститутів громадянського суспільства (громадських організацій, благодійних організацій, професійних спілок, інших неприбуткових організацій), які опікуються питаннями здійснення місцевого самоврядування в територіальній громаді
Глава 2.14 Сільська рада Глава
2.15. Сільський голова
Глава 2.16. Виконавчі органи ради
Глава 2.17. Староста старостинського
округу

Розділ ІІІ. Матеріальна та фінансова основа територіальної громади

Глава 3.1. Матеріальна основа територіальної громади Глава
3.2. Фінансова основа територіальної громади

Розділ IV. Відповідальність органів місцевого самоврядування та їхніх посадових осіб. Контроль територіальної громади за діяльністю органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб.
Глава 4.1.Підстави та форми відповідальності органів місцевого самоврядування

та їхніх посадових осіб.

Глава 4.2. Форми контролю територіальної громади за діяльністю органів місцевого самоврядування та їхніх посадових осіб.

Розділ V. Прикінцеві положення

Преамбула

Цей Статут, відповідно до Конституції України, Європейської хартії місцевого самоврядування, законів України «Про добровільне об’єднання територіальних громад», «Про місцеве самоврядування в Україні» та інших законодавчих актів, визначає основи життєдіяльності Лука-Мелешківської об’єднаної територіальної громади та засади здійснення нею місцевого самоврядування з урахуванням історичних, національно-культурних, соціально-економічних та інших особливостей місцевого самоврядування для забезпечення їх соціально-економічного, культурного розвитку, збереження та примноження досягнень і традицій.

Розділ І. Загальні положення

Глава 1.1. Загальна характеристика Лука-Мелешківської територіальної громади

Стаття 1.1.1.

Лука-Мелешківська територіальна громада з адміністративним центром в селі Лука-Мелешківська (далі-Територіальна громада) утворена шляхом добровільного об’єднання територіальних громад сіл: Лука- Мелешківська, Тютьки, Іванівка, Лани, Майдан-Чапельський, Парпурівці, Пилява, Прибузьке, Сокиринці, Студениця, Хижинці, Цвіжин, Яришівка.

Стаття 1.1.2.

1. Рішення 12 сесії (позачергова) 7 скликання Лука-Мелешківської сільської ради від 08 вересня 2016 року «Про добровільне об’єднання територіальних громад»
2. Рішення 13 сесії (позачергова) 7 скликання Іванівської сільської ради від 08 вересня 2016 року «Про добровільне об’єднання територіальних громад»
3. Рішення 10 сесії (позачергова) 7 скликання Яришівської сільської ради від 08 вересня 2016 року «Про добровільне об’єднання територіальних громад»
4. Закон України “Про внесення змін до деяких законів України щодо визначення територій та адміністративних центрів територіальних громад» від 16.04.2020 року № 562-IX.

Стаття 1.1.3.

1. Адміністративним центром Територіальної громади є село Лука- Мелешківська, в якому розміщені її органи місцевого самоврядування.
2. Жителям всіх населених пунктів громади мають бути забезпечені максимально зручні умови для відвідування адміністративного центру громади.

Стаття 1.1.4.

1. Територіальна громада має єдиний представницький орган Лука- Мелешківську сільську раду Вінницького району Вінницької області (далі - Рада).

1.Скорочена назва - Лука-Мелешківська сільська рада .

2. Перші вибори депутатів Ради відбулися 25 жовтня 2020 року.

Стаття 1.1.5.

1. Територіальна громада та її Рада можуть вступати в асоціації, інші добровільні об’єднання територіальних громад, органів місцевого самоврядування.

Стаття 1.1.6.

Пам’ятними датами та святковими днями громади, її окремих населених пунктів (день села; храмове свято, тощо) є:

- Державні свята;
- Дні утворення сіл;
- День утворення громади;

- Релігійні свята;
- Інші визначені законодавством свята.

Стаття 1.1.7.

1. Офіційною символікою громади є її прапор, герб та гімн, положення, опис та порядок використання яких затверджується рішенням Лука- Мелешківської сільської Ради.

2. На будівлях, де розміщена Рада, інші органи Територіальної громади вивішується Державний Прапор України та Прапор Громади.

3. Окремі населені пункти громади не можуть мати власної офіційної символіки.

Стаття 1.1.8.

1. Фізичним особам, які мають видатні заслуги перед Територіальною громадою та внесли вагомий вклад у її соціально-економічний, науковий, спортивний, культурний розвиток, за рішенням ради може бути присвоєно почесне звання «Почесний громадянин Лука-Мелешківської територіальної громади».

Підстави та порядок присвоєння, права, пільги й обов'язки осіб, відзначених званням «Почесний громадянин Лука-Мелешківської територіальної громади», визначаються Положенням, яке затверджується рішенням Ради.

2. Члени Територіальної громади, працівники підприємств, установ та організацій, що досягли вагомих результатів у творчій, науковій, господарській та інших видах діяльності, можуть бути за рішенням сільського голови громади відзначені Подякою та Почесною грамотою. Положення про Подяку та Почесну грамоту затверджуються рішенням Ради.

3. Розгляд питання про присвоєння почесного звання громади чи про відзначення Подякою та Почесною грамотою ініціюється виконавчим комітетом Ради, її постійними комісіями, сільським старостою або членами громади у порядку місцевої ініціативи.

4. Особам, яким присвоєно звання «Почесний громадянин Лука- Мелешківської територіальної громади» вручається відповідне посвідчення та нагрудний знак, зразки яких затверджуються Радою.

Глава 1.2. Межі території громади та її географічне положення Стаття 1.2.1.

1. Територія громади згідно з адміністративно-територіальним устроєм України входить до складу Вінницького району Вінницької області.

2. Відстань від адміністративного центру громади до м. Вінниці –10 км.

3. Територія Лука-Мелешківської громади є нерозривною, її межі визначаються по зовнішніх межах юрисдикції рад територіальних громад що об'єдналися (сіл Лука-Мелешківська, Тютьки, Іванівка, Лани, Лука-Мелешківська, Майдан-Чапельський, Парпурівці, Пилява, Прибузьке, Сокиринці, Студениця, Тютьки, Хижинці, Цвіжин, Яришівка.).

4. Територія громади межує з населеними пунктами: м.Вінниця, Майдан- Чапельський, Парпурівці, Хижинці, Сокиринці, Бохоники, Селище, Урожайне, Грижинці, Пилява, Тростянець.

5. Межі території громади не можуть бути змінені без згоди членів Територіальної громади.

Стаття 1.2.2.

1. На території громади розташовані населені пункти: Лука-Мелешківська, Тютьки, Іванівка, Лани, Майдан-Чапельський, Парпурівці, Пилява, Прибузьке, Сокиринці, Студениця, Хижинці, Цвіжин, Яришівка. (далі населенні пункти).

Село Лука-Мелешківська межує з обласним центром м. Вінниця. Територія населеного пункту – 846,8 га, населення складає –4453 осіб.

Територія села Тютьки становить 200,14 га, населення складає – 750 осіб.

Територія села Прибузьке становить 114,15 га, населення складає – 410 осіб.

Лука-Мелешківська лежить по обидва боки річки Чаплі - лівої притоки Бугу. Впродовж усієї течії річка перегороджена греблями й створює цілу систему ставків. Свого часу у них було добре розвинене рибне господарство, але в останні роки вони перебувають у занедбаному стані.

Ґрунти села переважно суглинкові. З усіх боків Луку-Мелешківську оточують невеликі ліси: з півночі - Дубріянів, з заходу - Запуст і Городище, з півдня - Струсів, зі сходу - левади зі змішаною деревиною. У лісах переважає граб, є також дуб, береза, ясен, клен, вільха, осика, акація, сосна, ялина. Липа тепер зустрічається досить рідко. З кущів у лісах ростуть: глід, ліщина, бузина, калина, шипшина та ін.

З давніх-давен лучани, окрім основного заняття - хліборобства, займалися садівництвом. Прибутки від продажу фруктів та ягід завжди становили значну частину сімейних бюджетів селян, а з 1930 року, коли польові землі відійшли до колгоспу, фрукти та ягоди, вирощені на присадибних ділянках, давали селянам основну частину їх грошових доходів. З-поміж інших фруктових дерев, особливе місце займає груша “глек”.

На початку XIX ст. Лука-Мелешківська була одним з найбільших маєтків у Вінницькому повіті. Сповідні списки парафіян Преображенської церкви за 1799р. фіксують у селі 545 мешканців чоловічої статі і 512 жіночої (разом з причетом церкви), які мешкали у 136 дворах.

У XVI - XVII ст. Лучанську сільську громаду очолював отаман, у XVIII - війт. Їх посади були виборними й пов'язаними з виконанням адміністративних та судових функцій. З кінця XVIII ст., коли селяни втратили будь-які елементи прав і свобод і опинилися в повній залежності від поміщика, посада війта втратила своє значення й поступово вона зникає. Головними урядовцями на селі стають осавула, соцький та гуменний. Основне їх призначення - забезпечити належне виконання панщини селянами. Затверджувалися вони на посадах поміщиком, він же звільняв їх від панщинних повинностей на час урядування.

1866 року почалося спорудження Києво-Балтської залізниці. Так сталося, що вона мала проходити через землі Луки-Мелешківської й мешканці села були задіяні на її спорудженні. Під залізницю відійшла орна, сінокосна земля та садки від 17-ти селянских господарств загальною площею 8 дес. 696 саж. 1869 року селяни отримали компенсацію загалом 2628 руб. 173 коп.

Спорудження залізниці мало велике значення для подальшої історії села. Вона дала роботу багатьом лучанам, сприяла економічному піднесенню Вінниці, що також справляло значний вплив на розвиток села. Після проведення залізниці з’являється полустанок Тюшки. На жаль, жодних документів про його заснування та походження назви виявити не вдалось.

Наприкінці XVIII ст. при кожній церкві на Поділлі коштом церковного братства та громади утримувалися парафіяльні школи. У них навчалися церковно-слав’янській мові, інколи польській, церковному співу, арифметиці. Миряни по закінченні такої школи могли стати дячками.

Існувала така школа і Луці-Мелешківській. Це засвідчує “Камеральний топографічний опис Вінницького повіту”, витяг з якою подано вище. В міру затвердження на посадах постійних причетників і в міру посилення кріпосного права парафіяльні школи почали зникати. Від 20-х до 40-х р.р. вони майже кругом зникли. Перестала існувати і лучанська школа. Коли саме - невідомо,

але в церковних документах 20-х - 50-х р.р. XIX ст. вона жодного разу не згадується. Лише незадовго перед скасуванням кріпосного права церковні парафіяльні школи на території Правобережної України почали відновлюватися.

Перша згадка про школу в Луці-Мелешківській у пореформені часи датована 1 серпня 1867 р.

У 1923 р. на Україні проведено територіально-адміністративну реформу. Старий поділ губернії на волості та повіти скасовано, а на їх місці утворено райони. Луко-Мелешківська сільська Рада об'єднала три села - Лука- Мелешківську, Майдан-Чапельський та Парпурівці й належала до Вінницького району Вінницької округи Подільської губернії. 24 жовтня 1923 року обрано новий склад сільради, пропорційний до кількості населення у кожному з трьох населених пунктів. Очолив сільську Раду Пилип Сидорович Огер.

18 липня 1941 року Луку-Мелешківську без бою зайняли німецькі війська. Встановився окупаційний режим. Окупаційна влада в серпні 1941 р. пішла на створення органів місцевого самоуправління - управ (сільських, міських, районних та обласних). Сільську управу очолював староста (в Луці- Мелешківській з серпня 1941 року - Скрипнюк Сава).

Сільська управа мала свою печатку. На ній був напис українською мовою: "Сільське управління с.Лука-Мелешківська Вінн, р-н і обл." та зображення

тризуба.

Колгоспи окупаційною владою не розпускалися. Їм лише змінили назву - стали іменувати сільськогосподарськими общинами. В Луці-Мелешківській її головою восени 1941 року призначено Данила Антоновича Микитюка.

Селянам частково повернуто левади. На перших порах були спроби розібрати колгоспну худобу, але німці скоро цьому поклали край.

Восени 1943 р. на Вінничині починають активно діяти партизанські загони, керовані радянським військовим командуванням. Зокрема на території сіл: Майдан-Чапельський, Лука-Мелешківська, Парпурівці, Іванівка, Яришівка і Тютьки оперував у жовтні-листопаді 1943 р. партизанський загін Вальчука. В його діяльності брали участь і мешканці Лука-Мелешківської. Багато лучан були бійцями в партизанській бригаді А.Г.Кондратюка.

Радянські війська зайняли Луку-Мелешківську 19 березня 1944 року. Впродовж кількох тижнів по тому практично усі чоловіки, здатні носити зброю були мобілізовані до лав Радянської Армії й своїми діями наближали падіння Рейху. На полях боїв Другої світової війни залишилось 206 мешканців села, десятки повернулись каліками. Усіх нагороджених за участь у війні з Німеччиною та її союзниками перерахувати неможливо. Потрібно зазначити, що уродженець Луки-Мелешківської Василь Никифорович Баранюк під час Берлінської операції командував 108 Бобруйською Червонопрапорною танковою бригадою. Його танки першими увірвалися в Берлін. За дії в Берлінській операції В.Н.Баранюкові було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Війна завдала селу не так багато матеріальних збитків, оскільки Лука- Мелешківська не перебувала в зоні бойових дій ні у 1941, ні у 1944 р. Руйнування були мінімальними. Найболючіше давалися взнаки втрати людські. Значну частину працездатної молоді вивезено на примусові роботи до Німеччини. Більшість чоловіків віком від 20-ти до 50-ти років перебували на фронті. 1944 рік став одним з найважчих в історії села.

Перше післявоєнне засідання сільвиконкому відбулося 18 квітня 1944 року. Голова сільради - Мамчук Яків П. Ухвалено рішення негайно зібрати весь колгоспний реманент, який ще

перебував на руках у колгоспників і розпочати посівну. Вихід у поле - о 5 год. ранку, повернення - о 8 вечора. На тому ж засіданні обрано правління кооперації з 3 осіб - Присяжнюк Мусій, Топольська Надія, Баранюк Іван. Утворено комісію по реалізації 3-ї державної позики та збору пожертвувань на танкову колону “Колгоспник Вінниччини”. До неї увійшли: Мамчур Я.П., Петренко М.В.,Прибєга В.Н.

В 1946 року у колгоспі з’являється перший вантажний автомобіль.

Указом Президії Верховної Ради У РСР від 15 листопада 1948 року створено Парпурівську сільраду, виділивши для її створення зі складу Луко- Мелешківської сільради села Парпурівці та Майдан-Чапельський.

Натомість до Луко-Мелешківського колгоспу у 1949 року приєднано

колгосп “Комунар” Старого Міста.

Впродовж 1946-52 р.р. у селі відремонтовано стару (1937р.) електричну лінію та дещо розширено. На 1951 р. з 737 дворів було електрифіковано 445. Кінець 1940-х - перша половина 50-х років - період коксагизного буму в господарствах Вінниччини. В колгоспі “1 травня” створено окрему коксагизну бригаду, яку очолив Федось Логвинович Ящук. За одержання високого урожаю кок-сагизу Г.Д. Гринишина, Н.Л. Кокарека та Ф.Л. Ящук удостоєні звання Героя Соціалістичної Праці, а Є.В. Білецьку, К.В. Головняк, І.С. Горбатюк, І.Н. Гордаш, В.Д. Шеремету нагороджено орденом Леніна.В повоєнні роки напрям господарства - плодове розсадництво, вирощування зернових і овочевих культур, розведення м’ясо-молочної худоби.

У 1959 р. до Луко-Мелешківської сільради приєднано с. Тютьки.

Впродовж другої половини 50-х р.р. село почалося активно будуватися.

Перспектива мешканців Луки-Мелешківської є співзвучною з долею громадян усієї України. Сьогодні до складу Лука-Мелешківської територіальної громади входить три населених пункти:

З 1997 р. по 1999 р. КСП очолює Сич В.М. Він же обирається на загальних зборах власників земельних паїв головою СТОВ (2000 рік).

Реорганізація КСП в СТОВ не дала ніяких позитивних результатів. Сільське господарство протягом останніх років стало збитковим. Не виплачується заробітна плата, не має коштів на закупівлю нової техніки. З кожним роком зростають борги.

Весною 2001 року на загальних зборах власників земельних паїв переважною більшістю було прийнято пропозицію керівництва спільно з “Поділля - ОБСТ” (м.Вінниця) створити сільське підприємство СП “Лука"'.

Територія села Яришівка становить 569,5059 га , населення складає – 1285 осіб.Територія села Студениця становить 68,21 га , населення складає – 47 осіб.

Територія села Лани становить 87,09 га , населення складає – 54 осіб. З виходом царського Маніфесту 1861 року про відміну кріпосного права і положень Указу про викуп землі у Російській імперії були проведені й адміністративно-територіальні зміни в Подільській губернії. Серед інших 5 червня 1861 року утворена і Яришівська волость, до якої увійшли села і присілки: Янківці, Яришівка, Юрківці, Студениця, Пилява, Свіжинці.

За адміністративним поділом XIX століття села були віднесені до Вінницького повіту.

В 1920-1921 роках в село було створено Сільську Раду трудящих і комітет незалежних селян (КНС). Головою цієї ради був Завальнюк Євдоким, а головою КНС – Захарчук Антон. Було

зроблено розподіл земель, відібраних у поміщиків і церкви.

В 1925 році в Яришівці був організований колгосп, який називався

«Колос». Першими його засновниками були комуністи Ксенин Олександр і Цинцар Катерина. Ця подія в селі супроводжувалась небаченим насильством, розкуркуленням і виселенням.

В німецькій окупації під час Великої Вітчизняної війни Лани перебували з 16 липня 1941 року по березень 1944 року.

За післявоєнні роки повністю були відбудовані зруйновані будівлі і побудовано нові. Майже 86% всіх будинків села збудовані протягом 50-70 років минулого століття.

Територія села Цвіжин становить 194,9 га , населення складає – 173 осіб.

Територія села Іванівка становить 197,2 га, населення складає – 581 осіб.

Абсолютна висота місцевості 300-302 метри, західна частина земель- рівнина, східна- горбиста з великою кількістю горбів, долин, заліснених балок, ярів.

Гірські породи: глина, вапняк. В межах села Цвіжин тече маленька річка Батіг, бере початок з території села Парпурівці. Напрямок течії з заходу на схід: регулює стік і рівень води в Цвіжинських ставках, впадає в Тростянецький став Тиврівського району. Ширина русла 2-4 метри, глибина 0,3- 0,4 метра. Живлення підземне, дощове, снігове. На річці батіг створено 2 ставки. В ставках водиться риба, ондатра, нутрія.

На території сільської ради розвідано залягання високоякісної глини, яку використовують для виробництва цегли.

В урочищі Макітра, що знаходиться на півночі від села Іванівка знаходиться віковічний дуб, ширина обхвату якого 4 метри.

Колись в минулому село Іванівка лежало трохи північніше, в глибокому яру, який називався “козацьким” або “макітрою”. Тодішнє село, що тут існувало, називалось Струсівкою. Старожили твердять, що село Стусівка існувало вже в першій половині ХУІІ віку. На заході від села за кілька кілометрів проходив “ битий ” військовий шлях .Ним пересувались війська і ходили чумаки до Криму у Одеси. Через село проходив Немирівський шлях, якого сьогодні не існує.

В другій половині ХУІІ століття тут перебували козацькі стоянки, в яких козаки, ведучи визвольну війну, не раз добре трусили польську шляхту. Посеред села стояла велика корчма. На цьому місці ще й зараз виорюють рештки. Кажуть під корчмою був великий і глибокий льох, куди могли сховати кілька підвід з фуражем або перестоювати шість-вісім пар коней.

Все це загарбував польський князь Святополк-Четвертинський. Та не захотіли жителі Струсівки бути “бидлом” Четвертинського. В 1951 році всі чоловіки пішли у військо Івана Богуна, що стояв полком у Вінниці.

Навесні 1651 року князь Четвертинський зі своїм загоном, що входив до складу війська гетьмана Калиновського, віроломно напав на село Струсівку, спалив його, забрав у населення хліб і худобу, перебив усіх дорослих чоловіків, частину дітей, жінок. А ті, що залишились, вимерли від голоду, холоду і чуми.

Із жителів Струсівки вцілів один чоловік по імені Яник /Іван/. В ту страшну ніч він перебував у лісі. Там він у спеціально збудованій вуглярці випалював вугілля для потреб Вінниці.

Чума обійшла його стороною. Облюбувавши хорошу поляну в лісі, на захід від вуглярки,

ближче до Вінницького шляху, на березі невеличкої річки Вербівки, збудував хату і став першим жителем села, засновником сучасного села. Спочатку це був Іванів хутір, а потім –Янків. До 1946 року село зберігало назву Янків, а в1946 році Постанової Президії Верховної ради УРСР село Янків перейменовано на село Іванівку.

Відомостей про заснування села Цвіжин немає. За розповідями старожилів назва пішла від слова “свіжі”, в звя‘зку з тим, що люди, перейшовши річку , збудували нове село на іншому боці річки.

Жителі с.Цвіжин були уніатами, але в 1794 році приєднались до православ’я. Церква побудована в 1771 році в честь святих Кузьми й Дем’яна.

У 1922 р. повстанський отаман УНР Сидір (Андрущенко С. Г.) формує свій перший загін з мешканців Пиляви, Кліщева, Сутисок, Соколинців. З 1925 р. Пилява — у складі Тиврівського району Вінницької округи. Станом на 1925 р. в селі проживало 1845 осіб: чоловіків — 924, жінок — 921. Всього господарств — 465. Колгосп у Пиляві створено у 1929 р. Він отримав назву «ім. Т. Г. Шевченка». Пилява, найбільше всього з усіх населених пунктів Тиврівщини постраждала від голодомору у 1932–1933 рр., втративши третину населення — близько 600 людей. Під час Другої світової війни, село потрапило до німецької зони окупації — генерального округа «Житомир» німецького «Рейхскомісаріату Україна». Звільнено було частинами 151-ї стрілецької дивізії (командир — Подшивайлов Д. П.), штаб якої 16 березня 1944 р. знаходився на північній околиці Пиляви. У 1972 р. у селі відкрито пам'ятник 142 воїнам-односельчанам, загиблим на фронтах тієї війни.

У повоєнний період в селі мешкало понад 1000 осіб. Було відновлено колгосп, який отримав назву «ім. Р. Я. Малиновського», побудовано школу, сільський клуб, будинок культури. Створено потужний молочно-товарний комплекс із тваринником. Друкувалась колгоспна багатотиражна газета "Червоний прапор. Прокладено дорогу з твердим покриттям. Відкрито два магазини, дитячий садок. У 1991 р. колгосп розділено. Пилявський осередок отримав назву «ім. Данила Нечая». Невдовзі цей осередок реорганізовано у ТОВ «Пилявське». З 2007 р. землі — в оренді ТОВ «АгроБуг» з уставним німецьким капіталом. У 2009 р. село було газифіковано.

Територія села Пилява становить 272,60 га , населення складає – 781 осіб.

Територія села Майдан-Чапельський становить 101,20 га, населення складає – 671 осіб.

Територія села Парпурівці становить 193,74 га, населення складає – 614 осіб.

Територія села Майдан-Чапельський становить 101,20 га, населення складає – 671 осіб.

Село бере початок річка Чапля, права притока Південного Бугу.

Село Парпурівці розкинулось на рівнині поблизу маленької річки Батіг. Ґрунти суглинисті, сприятливі для садівництва, що є головним заняттям селян. Є легенда, що дуже давно в часи козацтва, орієнтовно середина 16 століття в лісі на поляні поселився козак Борис Порпура та його прізвище взяло село. На підставі документів 80-90-х рр. XVI ст. можна простежити не тільки умови формування маєтностей, а й перші кроки перерозподілу власності між найбагатшими магнатами Східного Поділля - Брацлавщини. Насамперед це різноманітні форми надань, або привілеїв. Так, писар руської королівської канцелярії Євтик Висоцький отримує навічно«село новооселое Хижинцы» (1574); є привілей пожиттєвий Кропивницкому и жоне его на село Скуринцы» (1581). Тиші-Биковські в 1659 р. тримають Парпурівці та продають в 1602 р. Сутковським.

В одній територіальній громаді знаходились села Майдан-Чапельський та Соловіївка. Назва «майдан» відноситься ще до кінця 16 століття, коли на нашу землю неодноразово набігали турецькі завойовники, які і назвали вільну площу в лісі турецьким словом «майдан», яка розмістилась біля річки Чапля.

Вперше відомості про село Хижинці подаються на 1579 рік разом із сусіднім селом Лукою, які розташовані по ліву сторону річки Південний Буг.

В архівних матеріалах збереглася грамота польського короля Сигізмунда за 1596 рік, в якій вказано, що села Хижинці та Цвіжин жалувані королем ротмістру Олександру Балабану за службу у Коронному війську. Також відомо, що на 1600 рік населений пункт належав шляхтичу Струєю. На 1604 рік власником став Марчин Хрушлинський.

В 1629 році в селі нараховувалося 110 дворів, з яких збирався податок по 5 злотих з господарства. Отже, на початок 17 століття Хижинці були досить значним населеним пунктом. В 1717 році хижани збудували нову церкву. Вона була дерев'яна, але на кам'яному фундаменті.

Хижинці були державним (казенним) селом. В 1809 році село було віддане в оренду поміщикові Авгестинові Джешку.

Територія села Хижинці становить 439,24 га, населення складає – 1469 осіб.

Територія села Сикиринці становить 455,10 га, населення складає – 1378 осіб.

У 1869 році збудована церква на кам'яній основі на честь Різдва Пресвятої Богородиці. До 1890 року до неї ходили і жителі села Сокиринці, в яких не було власної церкви.

Згідно акту ревізії, складеного в 1872 році, в селі було 365 десятин присадибної землі, 77 дворів колишніх державних селян і 21- відставних солдат з сім'ями. Разом 98 дворів. На чолі сільської громади стояв староста, якого обирали на сільському сході. Близько 1895 року старостою села був Дем'ян Якович Ільченко.

У селі виявлено поселення трипільської культури. Пам'ятка розташована поблизу села.

Під час другого голодомору у 1932–1933 роках, проведеного радянською владою, загинуло 286 осіб.

29 грудня 2018 року церковний актив релігійної громади УПЦ МП святого великомученика Димитрія Солунського прийняв рішення приєднатися до єдиної Помісної Української Православної Церкви.

З 2015 року триває процес об'єднання сіл Парпурівці, Сокиринці та Хижинці в Сокиринецьку сільську територіальну громаду з адміністративним центром в селі Хижинці.

Стаття 1.2.3.

1. Територія громади займає площу 166, 63 кв2.
2. Населення громади становить 12666 особи.
3. Гідрографічна сітка громади представлена річками, озерами, та технічними водоймами.
4. Площа лісового фонду становить 1634,15 га.
5. Площа земель сільськогосподарського призначення складає 6000 га.
6. Площа земель запасу 110 га.

6. На території громади розташоване глиняне родовище.

Стаття 1.2.4.

1. Рішенням Ради за погодженням із жителями населених пунктів громади на її території можуть утворюватися функціональні зони - територіальні зони зі спеціальним статусом (історико-заповідні, лісопаркові, промислові тощо). Відповідне подання (пропозицію) вносять до Ради сільський голова, виконавчий комітет ради або члени Територіальної громади у порядку місцевої ініціативи.

2. При утворенні територіальних зон зі спеціальним статусом встановлюються вимоги щодо забудови території, функціонального призначення земель, ведення господарської діяльності та іншого використання земель, відповідно до місцевих Правил забудови та використання територій, затверджених Радою, які передбачають:

1. гранично допустимі поверховість будинків і споруд та щільність забудови;

2. вимоги до утримання будинків і споруд;

3. вимоги до впорядкування доріг та під'їздів, місць паркування транспортних засобів;

4. вимоги до забезпечення експлуатації інженерно-транспортної інфраструктури;

5. вимоги до озеленення та впорядкування територій;

6. обмеження у використанні земельних ділянок (будівельні, інженерні, санітарно-епідеміологічні, природоохоронні, протипожежні, історико- культурні);

7. інші вимоги, які можуть бути встановлені відповідно до законодавства України.

Стаття 1.2.5.

1. Найменування та перейменування населених пунктів громади, їх ліквідація як поселень, віднесення до окремих категорій населених пунктів здійснюється відповідно до закону.

Стаття 1.2.6.

1. Найменування та перейменування територіальних об'єктів громади - територіальних зон зі спеціальним статусом, вулиць, провулків, майданів (площ), мостів, парків, скверів тощо – здійснюються Радою з врахуванням думки членів Територіальної громади - жителів відповідного села у порядку встановленому Радою.

2. Перейменування територіальних об’єктів громади здійснюється, як правило, у випадках відновлення їхніх історичних назв, історичної справедливості та відповідно до вимог Закону України «Про засудження комуністичного та націонал- соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки».

3. Присвоєння територіальним об’єктам громади імен з метою увічнення пам’яті видатних історичних, державних, військових діячів України та громади, видатних діячів науки і культури, діяльність яких сприяла прогресу людства, утвердженню загальнолюдських цінностей здійснюється тільки посмертно та з урахуванням думки жителів відповідного села.

4. При прийнятті рішень Радою щодо увічнення пам’яті історичних осіб та подій пріоритет надається тим з них, які пов’язані з населеними пунктами громади, Вінницьким та Тиврівським районом та Вінницькою областю.

5. Назви територіальним об’єктам Територіальної громади даються українською мовою з дотриманням норм українського правопису.

Глава 1.3. Правова основа Статуту

Стаття 1.3.1.

1. Статут затверджується рішенням Ради. Він підлягає реєстрації в установленому порядку і набуває чинності з моменту його державної реєстрації в органах юстиції.

Стаття 1.3.2.

1. Статут має найвищу юридичну силу по відношенню до всіх інших актів, які приймаються в системі місцевого самоврядування Територіальної громади, за винятком рішень, прийнятих місцевим референдумом.

Стаття 1.3.3.

1. Статут відповідає положенням Конституції України, законам України, указам Президента України і постановам Кабінету Міністрів України.

2. У разі невідповідності окремих положень Статуту Конституції та законам України, указам Президента України та постановам Кабінету Міністрів України діють норми останніх, як актів більш високої юридичної сили.

Стаття 1.3.4.

1. Правові акти органів місцевого самоврядування Територіальної громади та їхніх посадових осіб, що суперечать цьому Статуту, не підлягають застосуванню і виконанню.

2. Висновки про відповідність цих актів Статутові даються судом за зверненням сільського голови.

Стаття 1.3.5.

1. Внесення змін і доповнень до Статуту здійснюються Радою.

2. Рішення Ради про внесення змін і доповнень до Статуту приймаються більшістю депутатів від загального складу Ради.

3. Пропозиції щодо внесення змін і доповнень до Статуту вносяться до Ради групою депутатів Ради (не менш як 1/3 від загальної кількості депутатів), сільським головою або членами Територіальної громади у порядку місцевої ініціативи.

4. Зміни і доповнення до Статуту, які передбачають приведення його у відповідність до положень Конституції України та законів України, указів Президента України та постанов Кабінету Міністрів України, вносяться Радою за пропозицією сільського голови у двомісячний термін після набуття чинності цими актами (або в строки, визначені цими актами). До внесення зазначених змін і доповнень до Статуту його положення, які суперечать зазначеним актам законодавства, не діють.

Глава 1.4. Взаємовідносини Територіальної громади з органами та посадовими особами державної влади, установами, підприємствами і організаціями, іншими територіальними громадами

Стаття 1.4.1.

1. Взаємовідносини Територіальної громади з органами та посадовими особами виконавчої влади, діяльність яких поширюється на територію громади, базуються на засадах співробітництва та взаємодопомоги з метою забезпечення здійснення завдань соціально-економічного та культурного розвитку громади, її населених пунктів та реалізації на території громади завдань і повноважень виконавчої влади в інтересах Територіальної громади.

Стаття 1.4.2.

1. Територіальна громада сприяє місцевим органам судової влади, прокуратури та інших правоохоронних органів в їхній діяльності, може надавати, в передбачених законодавством випадках, допомогу у здійсненні їхніх повноважень.

2. Сільський голова, або за його дорученням інша посадова особа, відповідає за організацію зв'язків органів і посадових осіб Територіальної громади з органами судової влади і прокуратури.

Стаття 1.4.3.

1. Взаємовідносини Територіальної громади з підприємствами, установами і організаціями, що перебувають на її території, базуються на суворому дотриманні визначених законодавством прав суб'єктів господарської діяльності і визначаються формою власності підприємств, установ і організацій, джерелами фінансування і характером їхньої діяльності.

2. По відношенню до підприємств, установ і організацій, що перебувають у комунальній власності Територіальної громади, органи місцевого самоврядування здійснюють такі функції:

- утворюють, реорганізують та ліквідують комунальні підприємства, установи і організації громади в інтересах Територіальної громади у порядку, визначеному чинним законодавством;

- призначають та звільняють з посади їхніх керівників;

- визначають цілі, функції, організаційні форми і порядок діяльності та затверджують Статути створюваних ними підприємств, установ і організацій;

- встановлюють у порядку і в межах, визначених законодавством, економічно обґрунтовані ціни та тарифи на продукцію і послуги комунальних підприємств;

- приймають, у визначених законодавством межах, рішення про відчуження об'єктів комунальної власності, передачу їх в оренду чи концесію, а також рішення щодо переліку об'єктів комунальної власності, які не підлягають приватизації;

- приймають рішення про передачу іншим органам окремих повноважень щодо управління майном, яке належить до комунальної власності Територіальної громади, визначення меж цих повноважень та умов їхнього здійснення;

- приймають рішення про спільне з іншими територіальними громадами використання об'єктів комунальної власності для задоволення спільних потреб у порядку співробітництва територіальних громад;

- вирішують відповідно до законодавства питання про створення підприємствами комунальної власності спільних підприємств, у тому числі з іноземними інвестиціями;

- контролюють ефективність і законність використання майна комунальних підприємств, установ і організацій міста в порядку, визначеному чинним законодавством і цим Статутом.

Органи місцевого самоврядування при здійсненні повноважень у сфері контролю за додержанням законодавства про працю та зайнятість населення можуть проводити перевірки на підприємствах, в установах та організаціях, що перебувають у комунальній власності Лука-Мелешківської територіальної громади.

3. З підприємствами, установами і організаціями, які не перебувають у комунальній власності громади, органи і посадові особи місцевого самоврядування будують свої відносини на договірній та податковій основі. При цьому, органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень, визначених законодавством і цим Статутом, можуть приймати рішення щодо:

- надання пільг по місцевих податках та зборах категоріям підприємств, установ і організацій, діяльність яких має важливе значення для соціально- економічного і культурного розвитку громади, її населених пунктів;

- надання згоди на зміну функціонального призначення об'єктів соціальної сфери, якими управляють ці підприємства, установи і організації;

- встановлення, відповідно до чинного законодавства, норм та правил ведення ними господарської діяльності з питань, що стосуються екологічної безпеки та соціально-економічного і культурного розвитку громади;

- розміщення замовлень на проведення робіт і надання послуг по благоустрою території громади, її населених пунктів, обслуговування населення, будівництва та ремонту комунального житла, нежитлових будівель, що знаходяться у комунальній власності

громади, виробництва продукції та виконання інших робіт за рахунок бюджетних коштів Територіальної громади або залучених коштів підприємств, установ та організацій;

- надання відповідно до законодавства згоди на розміщення на території громади нових об'єктів, у тому числі місць чи об'єктів для розміщення відходів, сфера екологічного впливу діяльності яких згідно з чинними нормативами включає територію громади або її частину.

Стаття 1.4.4.

1. Взаємовідносини Територіальної громади з іншими територіальними громадами базуються на принципах добросусідства, солідарності та взаємної вигоди.

2. Територіальна громада, її органи місцевого самоврядування і їхні посадові особи можуть брати участь у міжмуніципальному та міжнародному співробітництві.

Глава 1.5. Планування розвитку громади

Стаття 1.5.1.

1. З метою оптимального використання ресурсів громади, забезпечення сталості її розвитку, збереження і примноження культурної спадщини, максимального задоволення інтересів різних поколінь членів Територіальної громади здійснюється планування розвитку громади.

2. Планування розвитку громади та її населених пунктів реалізується шляхом прийняття Радою таких розроблених з залученням громадськості актів:

1) Генерального плану розвитку населених пунктів громади;

2) Стратегія розвитку Лука-Мелешківської територіальної громади

3. На виконання Генерального плану розвитку населених пунктів громади та Стратегії розвитку Лука-Мелешківської територіальної громади Радою приймаються щорічні Плани соціально-економічного та культурного розвитку громади.

Стаття 1.5.2.

1. Генеральний план розвитку населених пунктів громади - це основний документ містобудівного планування, який визначає довгострокову політику Ради щодо розвитку, планування, забудови та іншого використання території населених пунктів громади з урахуванням як їхніх історичних традицій забудови, збереження та відновлення історичних центрів, так і сучасних потреб розвитку і новітніх тенденцій містобудування.

2. Генеральний план розробляється відповідно до законодавства України про планування та забудову територій з урахуванням положень цього Статуту.

3. Генеральний план затверджується рішенням Ради лише після проходження ним процедури громадського обговорення (громадських слухань) у кожному з населених пунктів громади, у порядку, встановленому законодавством України про планування та забудову територій та рішеннями Ради.

Стаття 1.5.3.

1. Планування соціально-економічного та культурного розвитку громади передбачає:

1) аналіз соціально-економічного та культурного розвитку громади, її населених пунктів за попередній і поточний роки, визначення основних тенденцій розвитку, їх узгодження з загальнодержавними та регіональними тенденціями розвитку;

2) визначення основних проблем розвитку економіки громади, її соціальної сфери, культурного розвитку;

3) оцінку стану використання природного, виробничого, науково- технічного та трудового потенціалу громади, визначення резервів такого потенціалу;

4) визначення пріоритетних цілей та напрямів розвитку громади на плановий період та шляхи розв'язання основних соціальних, економічних та культурних проблем Територіальної громади;

5) постановку завдань з досягнення визначених цілей, встановлення термінів їхнього виконання у прив'язці до фінансових та інших ресурсів громади.

Стаття 1.5.4.

1. Стратегія розвитку Лука-Мелешківської територіальної громади (Стратегія) передбачає планування соціально- економічного та культурного розвитку громади, її населених пунктів.

2. Стратегія розвитку громади розробляються на певний період та спрямовуються на вирішення завдань, визначених в Стратегії.

3.Статегія встановлює пріоритети соціально- економічного та культурного розвитку громади, її населених пунктів на плановий період та систему заходів органів і посадових осіб Територіальної громади з їх реалізації з визначенням термінів виконання, виконавців та ресурсів.

Стаття 1.5.5.

1. Визначальною засадою у плануванні соціально-економічного та культурного розвитку громади та її населених пунктів є задоволення потреб членів Територіальної громади і здійснюється на засадах сталого розвитку.

Розділ ІІ. Система місцевого самоврядування

Глава 2.1. Загальні засади організації та функціонування системи місцевого самоврядування Територіальної громади

Стаття 2.1.1.

1. Організація та функціонування системи місцевого самоврядування Територіальної громади здійснюється відповідно до положень Конституції та законів України, а також цього Статуту.

2. Система місцевого самоврядування Територіальної громади включає:

- Територіальну громаду;
- Раду - представницький орган місцевого самоврядування, що представляє Територіальну громаду та здійснює від її імені та в її інтересах функції і повноваження місцевого самоврядування, визначені Конституцією та законами України;
- сільського голову, який є головною посадовою особою Територіальної громади;
- виконавчі органи Ради (виконавчий комітет, управління, відділи, служби тощо);
- сільських старост;
- органи самоорганізації населення.

3. Розмежування повноважень між складовими системи місцевого самоврядування Територіальної громади здійснюється згідно із законом, цим Статутом та рішеннями, прийнятими на сесії Ради, які не можуть суперечити цьому Статуту.

Стаття 2.1.2.

1. Система місцевого самоврядування Територіальної громади організується та функціонує на принципах, передбачених Конституцією України та Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні».

2. У своїй діяльності складові системи місцевого самоврядування Територіальної громади додатково дотримуються таких принципів:

- ефективності - рішення, що готуються чи ухвалюються ними мають бути максимально ефективними серед можливих альтернативних рішень;
- сталості - використання ресурсів Територіальної громади не може шкодити наступним поколінням негативний вплив на навколишнє природне середовище;
- системності - кожне рішення розглядається у взаємозв’язку з іншими рішеннями в просторі та часі;
- відкритості - рішення готуються та розглядаються відкрито, не може бути жодного рішення, закритого для громадськості;

- громадської участі - підготовка проектів та прийняття рішень, особливо тих, що стосуються планування та використання ресурсів громади мають відбуватись за умов широкого громадського обговорення та врахування інтересів Територіальної громади, рішення, що стосуються окремих населених пунктів громади - також і інтересів їхніх жителів.

Глава 2.2. Територіальна громада - первинний суб'єкт права на місцеве самоврядування

Стаття 2.2.1.

1. Територіальна громада – жителі, об'єднанні постійним проживанням у межах села, що є самостійним адміністративно-територіальними одиницями, або добровільне об'єднання жителів кількох сіл, що мають єдиний адміністративний центр. Вона може вирішувати на території громади будь-яке питання, що віднесене Конституцією та законами України до питань місцевого значення, за винятком тих, які, відповідно до принципу субсидіарності, вирішуються органами місцевого самоврядування районного та обласного територіальних рівнів.

2. Територіальна громада здійснює своє право на місцеве самоврядування безпосередньо або через утворені нею органи місцевого самоврядування та органи самоорганізації населення.

Стаття 2.2.2.

1. Членами Територіальної громади є громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які відповідно до вимог Закону України «Про свободу пересування і вільний вибір місця проживання», інших актів законодавства України зареєстрували своє місце проживання в населених пунктах громади.

2. Реєстрація осіб, які постійно чи тимчасово проживають у населених пунктах громади, здійснюється у порядку, визначеному чинним законодавством. Органи місцевого самоврядування здійснюють облік осіб, які зареєстровані на території громади та ведуть відповідні бази даних за головними категоріями населення (виборці, діти дошкільного віку, школярі, працездатне населення, зайняті, безробітні, пенсіонери тощо).

Стаття 2.2.3.

1. Структурними елементами Територіальної громади є внутрішні громади, членами яких є жителі населених пунктів, крім адміністративного центру громади.

2. Внутрішні громади безпосередньо приймають участь у вирішенні питань, віднесених законом до відання Територіальної громади, її органів та посадових осіб шляхом використання форм прямої демократії: загальні збори, громадські слухання, місцеві ініціативи тощо.

3. Інтереси членів кожної з внутрішніх громад в органах місцевого самоврядування Територіальної громади представляють староста відповідного

депутати Ради, обрані у відповідних одномандатних виборчих округах.

4. Інтереси членів внутрішніх громад в органах державної влади представляють органи та посадові особи Територіальної громади.

Стаття 2.2.4.

1. Територіальна громада є суб'єктом права комунальної власності, володіє, користується та розпоряджається майном комунальної власності.

2. Територіальна громада обирає Раду та Голову громади, а також формує об'єкти комунальної власності.

3. Органи місцевого самоврядування територіальної громади є суб'єктами фінансово-кредитних та цивільно-правових відносин у межах, визначених законодавством.

Стаття 2.2.5.

1. До компетенції Територіальної громади входять:

1) всі питання, вирішення яких, відповідно до законів України, здійснюється на місцевому референдумі;

2) питання, віднесені до повноважень органів місцевого самоврядування Територіальної громади.

Перелік питань, віднесених до повноважень органів місцевого самоврядування Територіальної громади, встановлюється відповідно до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», інших законів України, з врахуванням положень статті 4 «Європейської Хартії місцевого самоврядування», а саме: «Органи місцевого самоврядування в межах закону мають повне право вирішувати будь-яке питання, яке не вилучене із сфери їхньої компетенції і вирішення якого не доручене жодному іншому органу».

2. До безпосередньої компетенції Територіальної громад не входять питання щодо:

1) прийняття рішень з питань, віднесених до компетенції органів державної влади, що поширюють свою юрисдикцію на територію громади (Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, центральних органів виконавчої влади та їхніх територіальних органів, органів судової влади тощо);

2) прийняття рішень з питань, віднесених відповідно до принципу субсидіарності до компетенції Вінницької обласної та Районної рад;

3) прийняття рішень в частині делегованих законом повноважень органів виконавчої влади, віднесених до компетенції виконавчих органів Ради.

Глава 2.3. Права та обов'язки членів Територіальної громади Стаття 2.3.1.

1. Членам Територіальної громади гарантується право участі у вирішенні всіх питань місцевого значення, віднесених законом до відання громади та її органів, у порядку визначеному законодавством.

2. Особи, які відповідно до вимог Закону України «Про свободу пересування і вільний вибір місця проживання в Україні», інших актів законодавства України не зареєстрували свої місце проживання в населених пунктах громади, але володіють нерухомим майном(нерухомістю) на території

громади, працюють на території громади, ведуть іншу діяльність, пов'язану із сплатою податків до місцевого бюджету територіальної громади, користуються усіма правами членів територіальної громади, окрім виборчого права, права участі у місцевих референдумах, загальних зборах громадян за місцем проживання. Рішенням органів місцевого самоврядування територіальної громади для цієї категорії осіб можуть встановлюватись право користування інфраструктурою населених пунктів громади, а також порядок отримання соціальних, освітніх, медичних та інших послуг на рівних умовах з членами територіальної громади.

Стаття 2.3.2.

1. Основні права членів Територіальної громади передбачені Конституцією та законами України. Крім них члени Територіальної громади мають права на:

1) забезпеченість якісною питною водою;

2) якісне електропостачання;

3)ефективну систему прибирання та вивезення сміття з вулиць, прибудинкових територій та під'їздів до багатоквартирних будинків у населених пунктах громади;

4) забезпеченість належним транспортним сполученням - як внутрішнім так і зовнішнім;

5) розгалуженість і якість доріг;

6) освітленість вулиць і під'їздів до будинків у темну пору доби;

7) забезпечення тиші на вулицях та у житлових будинках у нічну пору;

8) ефективну систему безпеки громадян та захисту їхнього майна (боротьба зі

злочинністю; охорона громадського порядку, попередження та ліквідація наслідків стихійного лиха);

9) наявність умов для своєї зайнятості;

10) доступність та якість медичних послуг відповідно до державних стандартів;

11) доступність та якість освітніх послуг відповідно до державних стандартів;

12) ефективну систему надання побутових послуг;

13) доступність та якість мобільного зв'язку та інтернет-мереж;

14) забезпеченість місцями для відпочинку і дозвілля;

15) забезпеченість закладами культури (бібліотеки, будинки культури, кінотеатри тощо);

16) вільний доступ до усіх природних об'єктів та угідь в межах громади - лісів, берегів рік та озер тощо.

Зазначений перелік прав членів Територіальної громади не є вичерпним.

Стаття 2.3.3.

1. Права і обов'язки членів Територіальної громади взаємопов'язані. Наявність прав породжує необхідність виконання членами Територіальної громади обов'язків стосовно Територіальної громади в цілому, внутрішніх громад чи інших членів Територіальної громади.

2. Основні обов'язки членів Територіальної громади передбачені Конституцією та законами України. Крім них, на членів Територіальної громади покладаються обов'язки щодо:

1) збереження та розвитку традицій, звичаїв та особливостей Територіальної громади, населених пунктів, шанобливого ставлення до їхньої історії, до об'єктів історико-культурної спадщини;

2) сприяння сталому розвитку громади та її населених пунктів;

3) толерантного ставлення до усіх членів Територіальної громади незалежно до їхнього етнічного походження, віросповідання, політичних переконань тощо;

4) сприяння реалізації права членів Територіальної громади на задоволення передбачених цим Статутом основних соціально-побутових, економічних, безпекових, культурно-духовних потреб;

5) бережливого ставлення до, зелених насаджень, природних об'єктів, усього довкілля території громади.

3. Усі, хто проживає або перебуває на території громади, зобов'язані поважати права і свободи членів Територіальної громади. Особи, винні у порушенні відповідних прав і свобод, притягуються до відповідальності відповідно до чинного законодавства України.

Глава 2.4. Форми участі членів Територіальної громади у здійсненні місцевого самоврядування: загальні засади

Стаття 2.4.1.

1. Участь членів Територіальної громади у здійснені місцевого самоврядування реалізується у формах, визначених Конституцією та законами України та цим Статутом.

2. На території громади створюються необхідні умови для розвитку демократії участі, активного залучення членів Територіальної громади до участі у плануванні розвитку території, у розробці та прийнятті рішень з питань, вирішення яких віднесено Конституцією та законами України до компетенції територіальних громад та їхніх органів, у контролі за діяльністю органів місцевого самоврядування, органів самоорганізації населення та їхніх посадових осіб у порядку визначеному законодавством.

3. Органи місцевого самоврядування та їхні посадові особи враховують пропозиції членів Територіальної громади щодо вдосконалення системи муніципального управління,

соціально-економічного та культурного розвитку, забезпечення прав членів Територіальної громади на участь у вирішенні питань місцевого значення.

4. Будь-які обмеження права членів Територіальної громади на участь у місцевому самоврядуванні залежно від їхньої раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, за мовними або іншими ознаками забороняються.

Стаття 2.4.2.

1. Формами участі членів Територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення є:

- місцеві вибори;
- місцевий референдум;
- загальні збори (конференції) членів Територіальної громади;
- громадські слухання;
- місцеві ініціативи;
- органи самоорганізації населення;
- індивідуальні та колективні петиції;
- консультативно-дорадчі органи (громадські ради);
- участь у роботі інститутів громадянського суспільства (громадських організацій, благодійних організацій, професійних спілок, інших неприбуткових організацій), які опікуються питаннями здійснення місцевого самоврядування в Територіальній громаді;
- інші не заборонені законом форми безпосередньої участі членів Територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення, встановлені рішенням Ради.

Глава 2.5. Місцеві вибори

Стаття 2.5.1.

1. Члени Територіальної громади на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування беруть участь у вільних виборах:

- сільського голови;
- депутатів Ради;
- старост.

Стаття 2.5.2.

1. Порядок реалізації виборчого права членами Територіальної громади на місцевих виборах встановлюється законодавством України.

Глава 2.6. Місцевий референдум

Стаття 2.6.1.

1. Місцевий референдум є формою прийняття територіальною громадою рішень з питань, що належать до відання місцевого самоврядування, шляхом прямого голосування.

Стаття 2.6.2.

1. Предметом місцевого референдуму може бути будь-яке питання, віднесене Конституцією України, цим та іншими законами до відання місцевого самоврядування.

3. На місцевий референдум не можуть бути винесені питання, віднесені законом до відання органів державної влади.

4. Рішення, прийняті місцевим референдумом, є обов'язковими для виконання на відповідній території.

5. Порядок призначення та проведення місцевого референдуму, а також перелік питань, що вирішуються виключно референдумом, визначаються законом про референдуми.

Глава 2.7. Загальні зборів членів Територіальної громади Стаття 2.7.1.

1. Члени Територіальної громади для спільного публічного обговорення та

безпосереднього вирішення питань місцевого значення, що стосуються загальних інтересів усієї Територіальної громади, або питань, що мають важливе значення для внутрішніх громад або жителів певної частини населеного пункту громади, проводять загальні збори членів Територіальної громади або конференції їхніх легітимних представників *(далі: загальні збори)*, збори жителів населених пунктів громади, жителів мікрорайонів, вулиць, кварталів, будинків тощо.

2. Ініціювання, організація та проведення загальних зборів, норми представництва на конференції регламентується законом та Положенням про загальні збори (конференції) членів Територіальної громади, яке затверджується Радою.

3. На розгляд загальних зборів можуть виноситися такі питання:

1) інформування членів Територіальної громади про прийняті Радою та її виконавчими органами рішення, стан їх виконання, а також виконання законів України, підзаконних актів з питань, що становлять громадський інтерес для всіх членів Територіальної громади або її частини;

2) заслуховування інформації сільського голови, сільського старости, керівників виконавчих органів Ради, звітів керівників підприємств, установ та організацій, що належать до комунальної власності Територіальної громади, в частині питань, порушених жителями населених пунктів громади, жителів мікрорайону, вулиці, кварталу, будинку тощо;

3) ініціювання і створення органів самоорганізації населення, схвалення положень про них, внесення змін і доповнень до положень, вирішення питань про дострокове припинення повноважень органів самоорганізації населення тощо;

4) внесення пропозицій до органів державної влади щодо клопотання про включення до переліку об’єктів комунальної власності підприємств, установ та організацій, їхніх структурних підрозділів та інших об’єктів, що належать до державної та інших форм власності, якщо вони мають особливо важливе значення для забезпечення комунально-побутових і соціально-культурних потреб населених пунктів громади або жителів відповідної території у порядку встановленому законодавством .

5) запровадження добровільного самооподаткування;

6) розгляд і внесення жителями населених пунктів громади пропозицій до Ради щодо найменування, перейменування населених пунктів, вулиць, площ тощо, встановлення пам’ятників тощо в межах цих населених пунктів.

Цей перелік питань, віднесених до відання загальних зборів громадян, не є вичерпним і може бути доповнений рішенням Ради.

4. Загальні збори членів Територіальної громади скликаються Головою громади за власною ініціативою, за ініціативою (пропозицією) органу самоорганізації населення, що діє на території вулиці або за пропозицією ініціативної групи членів Територіальної громади за місцем проживання.

5. Збори членів Територіальної громади - жителів вулиці скликаються відповідним органом самоорганізації населення (комітетом вуличним) або ініціативною групою громадян.

6. Рішення про скликання загальних зборів доводиться до відома членів Територіальної громади, які проживають у відповідному населеному пункті або на відповідній території, не пізніш як за 7 днів до їх проведення із зазначенням часу скликання, місця проведення зборів та переліку питань, які передбачається винести на обговорення. У випадках особливої необхідності населенню повідомляється додатково про скликання зборів у день їх проведення.

7. Загальні збори є правомочними за умови присутності на них більше половини членів Територіальної громади, які проживають у відповідному населеному пункті або на відповідній території, а у разі скликання конференції представників - не менш як двох третин обраних делегатів, якщо інше не передбачено законами України.

Стаття 2.7.2.

1. За результатами загальних зборів складається протокол, який підписується головою і секретарем зборів. До протоколу зборів (конференції) додаються матеріали реєстрації їхніх учасників та протоколи лічильної комісії.

2. З розглянутих питань загальні збори приймають рішення. Рішення загальних зборів приймаються більшістю голосів членів Територіальної громади, які присутні на загальних зборах, відкритим голосуванням. Рішення зборів підписуються головою і секретарем зборів.

3. Рішення загальних зборів є обов'язковими для виконання старостою відповідного населеного пункту громади, органами самоорганізації населення, що розташовані у відповідному населеному пункті громади або на відповідній території. Рішення загальних зборів з питань, що мають важливе значення для Територіальної громади, але віднесені до повноважень органів місцевого самоврядування Територіальної громади, мають рекомендаційний характер.

Глава 2.8. Громадські слухання

Стаття 2.8.1.

1. Громадські слухання є формою участі членів Територіальної громади у виробленні пропозицій щодо прийняття рішень органами місцевого самоврядування Територіальної громади та у контролі за діяльністю органів місцевого самоврядування.

2. Громадські слухання поділяються на:

1) загальні - громадські слухання, предмет яких зачіпає інтереси всіх членів Територіальної громади;

2) місцеві - громадські слухання, які стосуються частини Територіальної громади (населеного пункту, мікрорайону, кварталу, вулиці тощо).

3. Громадські слухання проводяться у формі зустрічей членів Територіальної громади з Головою громади, депутатами Ради, посадовими особами органів місцевого самоврядування Територіальної громади, сільськими старостами під час яких члени Територіальної громади можуть заслуховувати їх, порушувати питання та вносити пропозиції щодо вирішення винесених на їхній розгляд питань місцевого значення, що належать до відання місцевого самоврядування.

4. Участь у громадських слуханнях обов’язкова для їхніх ініціаторів, авторів проектів документів (актів), що виносяться на громадські слухання, представників профільних щодо предмету слухань комісій ради та її

иконавчих органів, керівників комунальних підприємств, установ і організацій, яких стосуються ці громадські слухання, депутатів Ради, міського сільського голови, старост та інших посадових осіб, звітування яких є предметом громадських слухань. їх відсутність на громадських слуханнях не може бути підставою для перенесення громадських слухань чи визнання їх такими, що не відбулися.

5. На громадські слухання можуть бути запрошені:

- народні депутати України;
- депутати районної, обласної рад;
- представники органів виконавчої влади;
- представники підприємств, установ та організацій, розташованих на території громади;
- експерти з питань, що є предметом громадських слухань, в тому числі іноземні;
- інші особи.

Стаття 2.8.2.

1. Основними засадами громадських слухань у Територіальній громаді є:

- громадські слухання проводяться на засадах добровільності, відкритості, прозорості, свободи висловлювань, політичної неупередженості та обов’язкового розгляду поданих на

них пропозицій;

- ніхто не може бути примушений до участі або неучасті в громадських слуханнях;

- громадські слухання мають відкритий характер. Кожен член Територіальної громади, що живе на відповідній території, може взяти участь у громадських слуханнях;

- вся інформація (у тому числі копії документів), пов'язана з ініціюванням, підготовкою, проведенням громадських слухань, розглядом прийнятих на них рішень, а також рішення органів місцевого самоврядування Територіальної громади та їхніх посадових осіб, прийняті за результатами розгляду питань, що становили предмет слухань, розміщуються на офіційних веб-сайтах органів місцевого самоврядування Територіальної громади у спеціальному розділі («Громадська участь» тощо), обов'язково поширюються в місцевих ЗМІ та іншими способами, відповідно до вимог цього Статуту;

- в процесі ініціювання, підготовки, проведення, а також після проведення громадських слухань, не може чинитися перешкод для діяльності представників засобів масової інформації щодо їх висвітлення;

- громадські слухання не можуть використовуватись для політичної, у тому числі передвиборчої агітації.

Стаття 2.8.3.

1. Предметом громадських слухань може бути:

1) обговорення проектів нормативно-правових актів Ради, її виконавчих органів, Голови громади та внесення пропозицій щодо їх прийняття;

2) обговорення проектів та програм соціально-економічного та культурного розвитку, проекту бюджету Територіальної громади на наступний рік, інших проектів документів планування розвитку територіальної громади та

її населених пунктів та подання пропозицій щодо їх прийняття відповідним органам місцевого самоврядування Територіальної громади;

3) розгляд соціальних, економічних, культурних, екологічних, інших значимих для Територіальної громади або внутрішніх громад питань, внесення пропозицій щодо їх вирішення відповідними органами місцевого самоврядування Територіальної громади;

2. На загальні громадські слухання в обов'язковому порядку виносяться проекти бюджету, ставок місцевих податків і зборів, комунальних тарифів, які затверджуються Радою, довгострокових програм соціально-економічного і культурного розвитку громади.

3. Не можуть бути предметом громадських слухань:

1) питання, не віднесені законодавством України до відання територіальних громад та їхніх органів;

2) питання, що суперечать Конституції та чинному законодавству України.

Стаття 2.8.4.

1. Право голосу на загальних громадських слуханнях мають усі повнолітні члени Територіальної громади, крім осіб, які визнані недієздатними за рішенням суду.

2. Правом голосу на місцевих громадських слуханнях мають члени Територіальної громади, які постійно проживають на території відповідного населеного пункту громади.

3. Процедурні питання реалізації права членів Територіально громади на участь у громадських слуханнях регулюються Положенням про громадські слухання, яке затверджується Радою на розвиток положень цього Статуту.

Глава 2.9. Місцеві ініціативи

Стаття 2.9.1.

1. Члени Територіальної громади мають право ініціювати розгляд у Раді будь - якого питання, віднесеного законом до відання місцевого самоврядування.

2. Місцева ініціатива реалізується у формі подання до Ради проекту рішення ради

разом з супровідними документами, визначеними Регламентом Ради.

3. Суб'єктами розробки проекту рішення Ради у порядку місцевої ініціативи можуть бути:

1) члени Територіальної громади, об'єднані в ініціативну групу;

2) інститути громадянського суспільства, легалізовані на території громади;

3) органи самоорганізації населення, легалізовані на території громади.

Стаття 2.9.2.

1. Реєстрація проекту рішення Ради, поданого у порядку місцевої ініціативи, здійснюється секретарем Ради за умови підтримки такого проекту рішення не менше як 300 членами Територіальної громади.

2. Реєстрація проекту рішення Ради, що стосується окремого населеного пункту громади, здійснюється секретарем Ради за умови підтримки такого

роекту рішення не менше як 100 членами Територіальної громади - жителів цього населеного пункту, які мають право голосу.

3. Підтримка проекту рішення Ради, поданого у порядку місцевої ініціативи, здійснюється у формі підписів членів Територіальної громади під проектом такого рішення. Ініціативна група збирає підписи на підтримку проекту рішення, поданого у порядку місцевої ініціативи, на підписних листах, форма яких затверджується Радою.

4. Проект рішення, поданого у порядку місцевої ініціативи, розглядається на сесії Ради у порядку, встановленому Регламентом ради, з урахуванням положень цього Статуту.

5. Рада в межах своїх повноважень може:

- прийняти проект рішення, внесений у порядку місцевої ініціативи;

- відхилити проект рішення, внесений у порядку місцевої ініціативи;

- направити проект рішення, внесений у порядку місцевої ініціативи, на доопрацювання відповідною депутатською комісією за обов'язкової участі членів ініціативної групи.

Розгляд узгодженого з членами ініціативної групи допрацьованого проекту рішення здійснюється на наступному пленарному засіданні Ради. Повторне направлення проекту на доопрацювання не допускається.

6. З питання, внесеного до Ради у порядку місцевої ініціативи, Рада може розглянути власний альтернативний проект рішення у випадку, якщо проект рішення, внесений у порядку місцевої ініціативи, відхилений.

7. Рішення Ради з питання, внесеного у порядку місцевої ініціативи, в 10- денний термін надсилається членам ініціативної групи та оприлюднюється в порядку, встановленому Регламентом Ради та цим Статутом.

8. Регулювання окремих процедурних питань реалізації права членів Територіальної громади на місцеву ініціативу, а також затвердження зразків документів, необхідних для реалізації права на місцеву ініціативу, визначається Положенням про місцеві ініціативи, яке затверджується Радою на розвиток положень даного Статуту.

Глава 2.10. Органи самоорганізації населення Стаття 2.10.1.

1. Орган самоорганізації населення є однією з форм участі членів територіальної громади у вирішенні окремих питань місцевого значення.

Органами самоорганізації населення є вуличні, сільські комітети. Основними завданнями органів самоорганізації населення є:

1) створення умов для участі жителів у вирішенні питань місцевого значення в межах Конституції і законів України;

2) задоволення соціальних, культурних, побутових та інших потреб жителів шляхом сприяння у наданні їм відповідних послуг;

3) участь у реалізації соціально-економічного, культурного розвитку відповідної території, інших місцевих програм.

2. До системи органів самоорганізації населення Територіальної громади входять:

- сільські комітети;

- вуличні комітети.

3. Організація та діяльність органів самоорганізації населення регламентується законом та Положенням про органи самоорганізації населення Територіальної громади, яке затверджується Радою.

Глава 2.11. Індивідуальні звернення та колективні петиції Стаття 2.11.1.

1. Для захисту своїх прав та законних інтересів члени Територіальної громади можуть направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення або особисто звертатися до органів місцевого самоврядування Територіальної громади, їхніх посадових осіб, які зобов'язані розглянути такі звернення і надати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк.

2. Порядок розгляду звернень членів Територіальної громади регламентується Законом України «Про звернення громадян» та відповідними актами органів місцевого самоврядування Територіальної громади.

3. Подання електронних петицій до сільської ради.

Електронна петиція – це особлива форма колективного звернення громадян до Лука-Мелешківської сільської ради.

Електронна петиція розглядається органами та посадовими особами Лука-Мелешківської сільської ради за умови збору на її підтримку не менше

300 підписів громадян протягом 30 календарних днів з дня оприлюднення петиції.

Регулювання окремих процедурних питань реалізації права членів територіальної громади на колективні звернення до Лука-Мелешківської сільської ради та її виконавчого комітету у вигляді електронних петицій визначається Порядком розгляду електронних петицій, адресованих Лука- Мелешківській сільській раді, який затверджується Лука-Мелешківської сільською радою.

Глава 2.12. Участь у роботі органів місцевого самоврядування та робота на виборних посадах місцевого самоврядування

Стаття 2.12.1

1. Члени Територіальної громади мають право бути присутніми на засіданнях Ради, її постійних комісій. Особи, що виявили бажання відвідати таке засідання, повинні, не пізніш як за три дні до її відкриття, подати відповідну заяву на ім'я секретаря Ради, на якого покладається обов'язок забезпечити умови для такого відвідування.

2. У разі неможливості забезпечити відвідування членами Територіальної громади сесії Ради з організаційних чи технічних причин, секретар Ради повинен їх про це повідомити. Відмова членам Територіальної громади у відвіданні сесії ради, яка не пов'язана з організаційними чи технічними причинами, повинна бути оформлена у письмовій формі і може бути підставою для порушення питання про відповідальність секретаря Ради.

Стаття 2.12.2.

1. Члени Територіальної громади мають право брати участь у засіданнях виконавчого комітету Ради при розгляді питань, пов'язаних із реалізацією їхніх конституційних прав, забезпечення яких віднесено до відання місцевого самоврядування.

Глава 2.13. Участь у роботі інститутів громадянського суспільства (громадських організацій, благодійних організацій, професійних спілок, інших неприбуткових організацій), які опікуються питаннями здійснення місцевого самоврядування в Територіальній громаді

Стаття 2.13.1.

1. У Територіальній громаді взаємодія органів місцевого самоврядування з інститутами громадянського суспільства розглядається як пріоритетний напрям розвитку партисипаторної демократії, залучення членів Територіальної громади, об'єднаних спільними інтересами, до процесу планування розвитку громади, розробки та прийняття управлінських рішень, контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування Територіальної громади та їхніх посадових осіб.

2. До інститутів громадянського суспільства належать громадські організації, благодійні організації, професійні спілки, асоціації роботодавців, інші некомерційні організації, легалізовані на території громади, статутна діяльність яких передбачає відстоювання інтересів різних категорій (за соціальною, професійною чи іншою ознакою) членів Територіальної громади.

Стаття 2.13.2.

1. Органи місцевого самоврядування Територіальної громади та їхні посадові особи, органи самоорганізації населення можуть укладати з інститутами громадянського суспільства договори (угоди) про взаємодію і співробітництво у вирішенні питань місцевого значення.

2. Представники інститутів громадянського суспільства запрошуються на сесії Ради та засідання її виконавчого комітету у разі розгляду питань, якими опікуються ці інститути.

3. Представники інститутів громадянського суспільства можуть залучатися як експерти до розробки проектів рішень Ради та її виконавчого комітету.

Глава 2.14. Сільська рада та її виконавчий комітет Стаття 2.14.1.

1. Рада є представницьким органом місцевого самоврядування Територіальної громади, який здійснює від імені та в інтересах Територіальної громади функції та повноваження місцевого самоврядування. Рада складається з депутатів, обраних у порядку, встановленому Конституцією та законами України.

2. Загальний склад (чисельність депутатів) Ради відповідно до закону становить 21 чоловік.

3. Строк повноважень Ради відповідно до Конституції України становить 5 років.

4. Дострокове припинення повноважень Ради може бути здійснене у випадках і у порядку визначеному Конституцією та Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Стаття 2.14.2.

1. Завдання, функції та повноваження Ради визначаються законодавством України та цим Статутом.

2. Рада є юридичною особою, має власну печатку, рахунки у Державному казначействі України та інших фінансових установах, має право набувати від свого імені майнові та особисті немайнові права, несе відповідні обов'язки, може бути позивачем і відповідачем у судах.

Стаття 2.14.3.

1. Робочими органами Ради є її постійні й тимчасові комісії, які обираються з числа депутатів для вивчення проблем і потреб, попереднього розгляду і підготовки проектів рішень Ради. Комісії здійснюють контроль за виконанням рішень Ради та її виконавчого комітету.

2. Для забезпечення своєї діяльності Рада створює допоміжний орган - апарат Ради. Апарат Ради адміністративно підпорядкований, сільському голові, який спрямовує і контролює його роботу, а функціонально - секретареві Ради, який безпосередньо організовує діяльність апарату. Визначення загальної чисельності апарату Ради, розмір та структура видатків на його утримання, вирішення інших питань функціонування апарату Ради здійснюються відповідно до законодавства України.

3. Видатки на забезпечення діяльності Ради передбачаються у місцевому бюджеті Територіальної громади.

Стаття 2.14.4.

1. Формами роботи Ради є її пленарні сесійні засідання та робота постійних і тимчасових комісій Ради. Сесійні засідання Ради проводяться у приміщенні залу засідань Ради.

2. Порядок роботи Ради визначається Регламентом Лука-Мелешківської сільської Ради, який затверджується Радою у відповідності до законодавства України і не може суперечити цьому Статуту. Дотримання вимог Регламенту Ради забезпечує сільський голова.

3. Сесійне засідання Ради є правомочним, якщо на ньому зареєстровано більшість від загального складу депутатів Ради. Порядок реєстрації депутатів Ради на сесійному засіданні визначається Регламентом Ради.

4. Робота постійних і тимчасових комісій Ради може здійснюватися у спеціально відведених приміщеннях Ради або у виїзному режимі - у залежності від питань, які розглядаються, і кола підприємств, установ та організацій, яких стосуються ці питання.

5. Порядок підготовки, проходження, ухвалення, зберігання рішень Ради, забезпечення режиму доступу до них визначається законами України, Регламентом Ради та цим Статутом.

Стаття 2.14.5.

1. Рада в межах своїх повноважень приймає нормативні та інші акти у формі рішень.

2. Рішення ради приймається на її пленарному засіданні після обговорення більшістю депутатів від загального складу ради, крім випадків, передбачених цим Законом. При встановленні результатів голосування до загального складу сільської ради включається сільський голова, якщо він бере участь у пленарному засіданні ради, і враховується його голос.

3. Рішення ради приймаються відкритим поіменним голосуванням, окрім випадків, передбачених Законом України, в яких рішення приймаються таємним голосуванням. Результати поіменного голосування є невід’ємною частиною протоколу сесії ради.

4. Рішення сільської ради у п'ятиденний строк з моменту його прийняття може бути зупинено сільським головою і внесено на повторний розгляд відповідної ради із обґрунтуванням зауважень. Рада зобов'язана у двотижневий строк повторно розглянути рішення. Якщо рада відхилила зауваження сільського голови і підтвердила попереднє рішення двома третинами депутатів від загального складу ради, воно набирає чинності.

5. Рішення ради нормативно-правового характеру набирають чинності з дня їх офіційного оприлюднення, якщо радою не встановлено більш пізній строк введення цих рішень у дію.

6. Виконавчий комітет сільської ради в межах своїх повноважень приймає рішення. Рішення виконавчого комітету приймаються на його засіданні більшістю голосів від загального складу виконавчого комітету і підписуються сільським головою.

7. У разі незгоди сільського голови з рішенням виконавчого комітету ради він може зупинити дію цього рішення своїм розпорядженням та внести це питання на розгляд відповідної ради.

8. Сільський голова в межах своїх повноважень видає розпорядження.

9. Рішення виконавчого комітету ради з питань, віднесених до власної компетенції виконавчих органів ради, можуть бути скасовані відповідною радою.

10. Акти органів та посадових осіб місцевого самоврядування з мотивів їхньої невідповідності Конституції або законам України визнаються незаконними в судовому порядку.

11. Акти органів та посадових осіб місцевого самоврядування підлягають обов’язковому оприлюдненню та наданню за запитом відповідно до Закону України "Про доступ до публічної інформації". Проекти актів органів місцевого самоврядування оприлюднюються в порядку, передбаченому Законом України "Про доступ до публічної

інформації", крім випадків виникнення надзвичайних ситуацій та інших невідкладних випадків, передбачених законом, коли такі проекти актів оприлюднюються негайно після їх підготовки.

12. Акти органів та посадових осіб місцевого самоврядування, які відповідно до закону є регуляторними актами, розробляються, розглядаються, приймаються та оприлюднюються у порядку, встановленому Законом України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності"

6. Підставами зупинення рішення Ради сільським головою можуть бути:

1) порушення Радою Конституції та законів України, рішень місцевих референдумів, Статуту Територіальної громади, Регламенту Ради, рішень Ради про затвердження місцевого бюджету та щодо проектів і програм розвитку Територіальної громади, її населених пунктів;

2) виявлення порушень при підготовці тексту рішення, поданого на підпис сільському голові, виходячи із співставлення тексту проекту рішення, внесеного на розгляд Ради, і стенограми засідання Ради;

3) прийняття Радою рішень з питань, які не віднесені до її компетенції;

4) прийняття Радою рішень, виконання яких може спричинити погіршення соціально-економічної ситуації в Територіальній громаді, завдати шкоди правам та законним інтересам членам Територіальної громади;

5) випадки, коли при прийнятті рішення Ради не було повідомлено про конфлікт інтересів суб'єктів прийняття рішення.

7. У двотижневий строк Рада зобов'язана повторно розглянути рішення, зупинене сільським головою, та його пропозиції. У разі, якщо Рада прийме рішення про відхилення пропозицій сільського голови і підтвердить попереднє рішення двома третинами голосів від загального складу Ради, то таке рішення набирає чинності.

8. У разі, якщо Рада не розгляне у встановлений законом термін рішення, зупинене сільським головою, та його пропозиції, а також у разі, якщо Рада не проголосує двома третинами голосів за відхилення зауважень сільського голови чи підтвердження попереднього рішення Ради, то таке рішення втрачає чинність з дня його прийняття.

9. Рішення Ради нормативно-правового характеру набирають чинності з дня їх офіційного оприлюднення, якщо Радою не встановлено більш пізній строк введення цих рішень у дію. Офіційне оприлюднення рішень Ради здійснюється у порядку, визначеному цим Статутом та Регламентом Ради.

10. Рішення Ради, які відповідно до закону є регуляторними актами, розробляються, розглядаються, приймаються та оприлюднюються у порядку, встановленому Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Стаття 2.14.6.

Сільський голова не рідше одного разу на рік звітує про свою роботу перед територіальною громадою на відкритій зустрічі з громадянами. На вимогу не менше половини депутатів відповідної ради сільський голова зобов'язаний прозвітувати перед радою про роботу виконавчих органів ради у будь-який визначений ними термін.

Стаття 2.14.7.

1. Депутат Ради є членом представницького органу місцевого самоврядування, представником інтересів Територіальної громади, інтересів виборців округу (населеного пункту громади).

2. Повноваження депутата Ради починаються з дня відкриття першої сесії Ради з моменту офіційного оголошення підсумків виборів територіальною виборчою комісією і закінчуються в день відкриття першої сесії Ради нового скликання, крім випадків дострокового припинення повноважень депутата.

3. Перед вступом в свої повноваження депутат складає урочисту присягу.

4. Порядок принесення депутатом присяги визначається Регламентом Ради.

5. Повноваження депутатів, порядок організації і гарантії депутатської діяльності визначаються Конституцією України, законом про статус депутата, іншими законами.

6. Повноваження депутата можуть бути припинені достроково у випадках та в порядку, передбачених законом.

7.Депутат здійснює свої повноваження на громадських засадах.

8. Депутат Ради, фракція політичної партії у Раді періодично звітують перед виборцями про свою діяльність. Періодичність, порядок організації та проведення звітів депутатами встановлюється Радою.

9. Рада, інші органи місцевого самоврядування Територіальної громади створюють умови для навчання та підвищення професійної компетентності депутатів Ради.

10. Депутати Ради можуть мати помічників-консультантів, статус яких визначається законом та відповідним Положенням, затвердженим Радою. Помічники-консультанти депутата працюють на громадських засадах.

Стаття 2.14.8.

1. Секретар сільської ради працює в раді на постійній основі. Секретар ради обирається радою з числа її депутатів на строк повноважень ради за пропозицією відповідного сільського голови. Пропозиція щодо кандидатури секретаря ради може вноситися на розгляд ради не менш як половиною депутатів від загального складу відповідної ради у разі, якщо:

1) на день проведення першої сесії сільської ради, обраної на чергових виборах, не завершені вибори відповідно сільського голови;

2) рада не підтримала кандидатуру на посаду секретаря ради, запропоновану відповідним сільським головою;

3) протягом тридцяти днів з дня відкриття першої сесії сільської ради сільський голова не вніс кандидатуру на посаду секретаря ради;

4) на наступній черговій сесії після виникнення вакансії секретаря ради у зв'язку з достроковим припиненням його повноважень відповідний сільський голова не вніс на розгляд ради кандидатуру на посаду секретаря ради;

5) посада секретаря ради стає вакантною під час вакантності посади відповідного сільського голови у зв'язку з достроковим припиненням його повноважень.

У разі якщо рада не підтримала кандидатуру, внесену на її розгляд не менш як половиною депутатів від загального складу відповідної ради згідно з пунктом 2 цієї частини, наступну пропозицію щодо кандидатури секретаря ради вносить сільський голова.

2. Секретар сільської ради не може суміщати свою службову діяльність з іншою посадою, у тому числі на громадських засадах, займатися підприємницькою діяльністю, одержувати від цього прибуток, якщо інше не передбачено законом.

3. Секретар сільської ради:

1) у випадку, передбаченому частиною першою статті 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні, здійснює повноваження сільського голови;

2) скликає сесії ради у випадках, передбачених Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні; повідомляє депутатам і доводить до відома населення інформацію про час і місце проведення сесії ради, питання, які передбачається внести на розгляд ради;

3) веде засідання ради та підписує її рішення у випадках, передбачених Законом України « Про місцеве самоврядування в Україні»

4) організує підготовку сесій ради, питань, що вносяться на розгляд ради, забезпечує оприлюднення проектів рішень ради відповідно до Закону України "Про доступ до публічної інформації" та інших законів;

5) забезпечує своєчасне доведення рішень ради до виконавців і населення, організує контроль за їх виконанням, забезпечує офіційне оприлюднення рішень ради, які відповідно

до закону є регуляторними актами, а також документів, підготовлених у процесі здійснення радою регуляторної діяльності, та інформації про здійснення радою регуляторної діяльності;

6) за дорученням сільського голови координує діяльність постійних та інших комісій ради, дає їм доручення, сприяє організації виконання їх рекомендацій;

7) сприяє депутатам ради у здійсненні їх повноважень;

8) організує за дорученням ради відповідно до законодавства здійснення заходів, пов'язаних з підготовкою і проведенням референдумів та виборів до органів державної влади і місцевого самоврядування;

9) забезпечує зберігання у відповідних органах місцевого самоврядування офіційних документів, пов'язаних з місцевим самоврядуванням відповідної територіальної громади, забезпечує доступ до них осіб, яким це право надано у встановленому порядку;

10) вирішує за дорученням сільського, селищного, міського голови або відповідної ради інші питання, пов'язані з діяльністю ради та її органів.

4. Секретар сільської ради може за рішенням ради одночасно здійснювати повноваження секретаря виконавчого комітету відповідної ради.

5. Повноваження секретаря ради можуть бути достроково припинені за рішенням відповідної ради.

Стаття 2.14.9.

1. У Раді та її виконавчих органах може виникати конфлікт інтересів, тобто ситуація, коли рішення, яке приймається Радою, виконавчим комітетом, може мати позитивні чи негативні наслідки для приватного інтересу суб’єкта (одного із суб’єктів) прийняття рішення (депутата Ради, сільського голови, інших посадових осіб органів місцевого самоврядування Територіальної громади) або його родичів (членів сім'ї, коло яких визначено Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції».

2. У разі, якщо на розгляд сесії Ради або її виконавчих органів винесене питання, яке породжує у депутатів Ради, сільського голови, інших посадових осіб органів місцевого самоврядування Територіальної громади конфлікт інтересів, ці особи зобов’язані повідомити Раду, її виконавчий комітет про цей конфлікт інтересів у письмовій формі. Письмова заява про наявність конфлікту інтересів оголошується на засіданні і долучається до протоколу засідання.

Глава 2.15. Сільський голова

Стаття 2.15.1

Сільський голова є головною посадовою особою Територіальної громади.

1. Сільський голова обирається членами територіальної громади, у визначеному законом порядку, шляхом вільних виборів на основі загального, прямого, рівного виборчого права при таємному голосуванні.

Сільським головою може бути обраний громадянин України, який має право голосу відповідно до статті 70 Конституції України. Не може бути обраним сільським головою громадянин України, який має судимість за вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину, злочину проти виборчих прав громадян чи корупційного злочину, якщо ця судимість не погашена або не знята в установленому законом порядку.

2. Сільський голова не може бути депутатом будь-якої ради, суміщати свою службову діяльність з іншою посадою, у тому числі на громадських засадах (крім викладацької, наукової та творчої роботи у позаробочий час), займатися підприємницькою діяльністю, одержувати від цього прибуток.

3. На сільського голову поширюються повноваження та гарантії депутатів місцевих рад, що передбачені Законом України «Про статус депутатів місцевих рад», а також обмеження, встановлені Законами України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про службу в органах місцевого самоврядування», «Про засади запобігання корупції».

4.Термін повноважень сільського голови відповідно до Конституції України становить 5 років. Повноваження сільського голови починаються з моменту оголошення сільською виборчою комісією на пленарному засіданні ради рішення про його обрання і закінчуються у момент вступу на цю посаду іншої обраної відповідно до закону особи. Перед вступом у свої повноваження сільський голова складає урочисту присягу такого змісту:

«Я, (прізвище, ім'я, по батькові), усвідомлюючи свою високу відповідальність, урочисто присягаю, що буду вірно служити громаді та народові України, неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, сприяти втіленню їх у життя, охороняти права, свободи і законні інтереси громадян, сумлінно виконувати свої посадові обов'язки».

5. Якщо вибори сільського голови проведені одночасно з виборами депутатів, то присяга складається на першому пленарному засіданні новообраної ради після складання присяги депутатами ради.

6.Форми роботи і повноваження сільського голови визначаються Конституцією України, законодавством України, цим Статутом, Регламентом ради.

7.Повноваження сільського голови припиняються достроково сільською громадою шляхом сільського референдуму. Рішення про проведення сільського референдуму щодо дострокового припинення повноважень сільського голови приймається сільською радою як з ініціативи власної, так і на вимогу не менш як однієї десятої частини жителів громади, які мають право голосу на місцевих виборах.

Повноваження сільського голови вважаються достроково припиненими у

разі:

- його звернення з особистою заявою до сільської ради про складення ним повноважень голови;
- припинення його громадянства;
- набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього;
- набрання законної сили рішенням суду про притягнення його до відповідальності за правопорушення, пов'язане з корупцією, яким накладено стягнення у виді позбавлення права займати посади або займатися діяльністю, що пов'язані з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування;
- відкликання з посади за народною ініціативою;
- визнання його судом недієздатним, безвісно відсутнім або оголошення таким, що помер;
- його смерті

8. Порядок дострокового припинення повноважень сільського голови визначає законодавство України.

Сільський голова:

1) забезпечує здійснення у межах наданих законом повноважень органів виконавчої влади на відповідній території, додержання Конституції та законів України, виконання актів Президента України та відповідних органів виконавчої влади;

2) організує в межах, визначених цим Законом, роботу відповідної ради та її виконавчого комітету;

3) підписує рішення ради та її виконавчого комітету;

4) вносить на розгляд ради пропозицію щодо кандидатури на посаду секретаря ради;

5) вносить на розгляд ради пропозиції про кількісний і персональний склад виконавчого комітету відповідної ради;

6) вносить на розгляд ради пропозиції щодо структури виконавчих органів ради, апарату ради та її виконавчого комітету, їх штатів, встановлених відповідно до типових штатів, затверджених Кабінетом Міністрів України;

7) здійснює керівництво апаратом ради та її виконавчого комітету;

8) скликає сесії ради, вносить пропозиції та формує порядок денний сесій ради і головує на пленарних засіданнях ради;

9) забезпечує підготовку на розгляд ради проектів програм соціально- економічного та культурного розвитку, цільових програм з інших питань самоврядування, місцевого бюджету та звіту про його виконання, рішень ради з інших питань, що належать до її відання; оприлюднює затверджені радою програми, бюджет та звіти про їх виконання;

10) призначає на посади та звільняє з посад керівників відділів, управлінь та інших виконавчих органів ради, підприємств, установ та організацій, що належать до комунальної власності територіальної громади;

11) скликає загальні збори громадян за місцем проживання;

11-1) вносить на розгляд ради пропозиції про утворення спеціалізованої установи з надання безоплатної первинної правової допомоги;

11-2) вносить на розгляд ради пропозиції щодо кандидатури на посаду керівника установи з надання безоплатної первинної правової допомоги;

12)забезпечує виконання рішень місцевого референдуму, відповідної ради, її виконавчого комітету; є розпорядником бюджетних коштів, використовує їх лише за призначенням, визначеним радою;

13) представляє територіальну громаду, раду та її виконавчий комітет у відносинах з державними органами, іншими органами місцевого самоврядування, об’єднаннями громадян, підприємствами, установами та організаціями незалежно від форм власності, громадянами, а також у міжнародних відносинах відповідно до законодавства;

14) звертається до суду щодо визнання незаконними актів інших органів місцевого самоврядування, місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій, які обмежують права та інтереси територіальної громади, а також повноваження ради та її органів;

15) укладає від імені територіальної громади, ради та її виконавчого комітету договори відповідно до законодавства, а з питань, віднесених до виключної компетенції ради, подає їх на затвердження відповідної ради;

16) веде особистий прийом громадян;

17) забезпечує на відповідній території додержання законодавства щодо розгляду звернень громадян та їх об'єднань;

18-1) бере участь у здійсненні державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності в межах та у спосіб, встановлені Законом України

«Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»;

18) здійснює інші повноваження місцевого самоврядування, визначені цим та іншими законами, якщо вони не віднесені до виключних повноважень ради або не віднесені радою до відання її виконавчих органів;

19) видає розпорядження у межах своїх повноважень.

При здійсненні наданих повноважень сільський голова є підзвітним, підконтрольним і відповідальним перед територіальною громадою, відповідальним - перед сільською радою, а з питань здійснення виконавчими органами ради повноважень органів виконавчої влади - також підконтрольним відповідним органам виконавчої влади.

Сільський голова не рідше одного разу на рік звітує про свою роботу перед територіальною громадою на відкритій зустрічі з громадянами.

На вимогу не менше половини депутатів сільської ради сільський голова зобов’язаний прозвітувати перед радою про роботу виконавчих органів ради у будь-який визначений ними термін. Такий звіт повинен включати в себе інформацію про діяльність сільського голови у межах його компетенції за звітний період. У межах своїх повноважень сільський голова видає розпорядження, що є обов’язковими для виконання на території громади. Сільський голова може мати заступників.

Заступники сільського голови призначаються та звільняються з посади у порядку визначеному чинним законодавством.

Глава 2.16. Виконавчі органи Ради

Стаття 2.16.1.

Виконавчими органами ради (далі: виконавчі органи) є виконавчий комітет сільської ради (далі: виконавчий комітет), управління, відділи та інші утворені радою виконавчі органи. Структура виконавчих органів, загальна чисельність їхнього апарату, система оплати праці та розмір заробітної плати працівників виконавчих органів затверджуються радою за поданням міського голови, з врахуванням чинного законодавства України.

Повноваження виконавчих органів визначаються законодавством та положеннями про них, затвердженими відповідними рішеннями ради

Стаття 2.16.2.

Виконавчий комітет ради є її виконавчим і розпорядчим органом, який створюється сільською радою на період її повноважень у порядку, визначеному Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні». Виконавчий комітет має свою печатку. Очолює виконавчий комітет сільський голова. Основною формою роботи виконавчого комітету сільської ради є його засідання.

Засідання виконавчого комітету скликаються відповідно сільським головою, а в разі його відсутності чи неможливості здійснення ним цієї функції

- заступником сільського голови в міру необхідності, але не рідше одного разу на місяць, і є правомочними, якщо в них бере участь більше половини від загального складу виконавчого комітету.

Виконавчий комітет ради є підзвітним і підконтрольним раді, що його утворила, а з питань здійснення ним повноважень органів виконавчої влади - також підконтрольним відповідним органам виконавчої влади.

Сільський голова звітує перед радою про роботу виконавчого комітету в порядку, встановленому законодавством України.

Кількісний і персональний склад виконавчого комітету затверджується сільською радою за поданням сільського голови. За посадою до складу виконавчого комітету входять: сільський голова та його заступник, секретар ради, старости. До складу виконавчого комітету не можуть входити депутати ради, окрім секретаря ради.

Порядок скликання засідання виконавчого комітету та порядок прийняття ним рішень визначаються Регламентом виконавчого комітету, який затверджується сільською радою.

Засідання виконавчого комітету носять відкритий характер, крім випадків, передбачених законодавством. Рішення виконавчого комітету з питань, віднесених до власної компетенції виконавчих органів ради, можуть бути скасовані відповідною радою.

У разі незгоди сільського голови з рішенням виконавчого комітету, він може зупинити його дію своїм розпорядженням та винести це питання на розгляд відповідної ради.

Глава 2.17.Староста старостинського округу

Стаття 2.17.1.

1. Староста старостинського округу (далі: староста) є посадовою особою місцевого самоврядування, який представляє інтереси внутрішньої громади (жителів одного або більше населених пунктів Територіальної громади, які не є адміністративним центром Територіальної громади).

2. Старости обираються на строк повноважень Ради в населених пунктах громади, які визначаються рішенням Ради. Порядок обрання старости визначається Законом України «Про місцеві вибори». За посадою староста входить до складу виконавчого комітету Ради та здійснює свої повноваження на постійній основі.

3. Правовий статус старости визначається Конституцією України, законами України «Про місцеве самоврядування в Україні» та «Про добровільне об’єднання територіальних громад», іншими законодавчими актами України, цим Статутом та Положенням про старосту, яке затверджується Радою.

Стаття 2.17.2.

1. Староста зобов'язаний:

1) представляти інтереси жителів відповідної внутрішньої громади у виконавчих органах Ради;

2) сприяти членам внутрішньої громади у підготовці ними документів, що подаються на розгляд органів місцевого самоврядування;

3) брати участь у підготовці проекту бюджету Територіальної громади в частині фінансування проектів та програм, що реалізуються на території відповідного населеного пункту Територіальної громади;

4) вносити пропозиції до виконавчого комітету з питань діяльності на території відповідного населеного пункту громади виконавчих органів Ради, підприємств, установ, організацій комунальної форми власності та їхніх посадових осіб.

Розділ ІІІ. Матеріальна та фінансова основа місцевого самоврядування Територіальної громади

Глава 3.1. Матеріальна основа місцевого самоврядування Територіальної громади

Стаття 3.1.1.

1. Матеріальною основою місцевого самоврядування є рухоме і нерухоме майно, земля, природні ресурси, що є у комунальній власності територіальної громади, а також об'єкти її спільної власності, що перебувають в управлінні районних і обласних рад.

Від імені та в інтересах територіальної громади права суб'єкта комунальної власності здійснює сільська рада.

Територіальній громаді належить право комунальної власності на рухоме і нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, інші кошти, землю, природні ресурси, підприємства, установи та організації, в тому числі банки, страхові товариства, а також пенсійні фонди, частку в майні підприємств, житловий фонд, нежитлові приміщення, заклади культури, освіти, спорту, охорони здоров'я, науки, соціального обслуговування та інше майно і майнові права, рухомі та нерухомі об'єкти, визначені відповідно до закону як об'єкти права комунальної власності, а також кошти, отримані від їх відчуження. Спадщина, визнана судом відмерлою, переходить у власність територіальної громади.

2. Підставою для набуття права комунальної власності є передача майна територіальній громаді безоплатно державою, іншими суб'єктами права власності, а також майнових прав, створення, придбання майна органами місцевого самоврядування в порядку, встановленому законом.

3. Територіальна громада безпосередньо або через орган місцевого самоврядування може об'єднувати на договірних засадах на праві спільної власності об'єкти права комунальної власності, а також кошти місцевих бюджетів для виконання спільних проектів або для спільного фінансування (утримання) комунальних підприємств, установ та організацій і створювати для цього відповідні органи і служби.

4. Районна та обласна ради від імені територіальної громади здійснюють управління об'єктами їх спільної власності, що задовольняють спільні потреби територіальної громади.

5. Органи місцевого самоврядування від імені та в інтересах територіальної громади відповідно до закону здійснюють правомочності щодо володіння, користування та розпорядження об'єктами права комунальної власності, в тому числі виконують усі майнові операції, можуть передавати об'єкти права комунальної власності у постійне або тимчасове

користування юридичним та фізичним особам, здавати їх в оренду, продавати і купувати, використовувати як заставу, вирішувати питання їхнього відчуження, визначати в угодах та договорах умови використання та фінансування об'єктів, що приватизуються та передаються у користування і оренду.

6. Доцільність, порядок та умови відчуження об'єктів права комунальної власності визначаються відповідною радою. Доходи від відчуження об'єктів права комунальної власності зараховуються до місцевого бюджету і спрямовуються на фінансування заходів, передбачених бюджетом розвитку.

7. Майнові операції, які здійснюються органом місцевого самоврядування з об'єктами права комунальної власності, не повинні ослаблювати економічних основ місцевого самоврядування, зменшувати обсяг та погіршувати умови надання послуг населенню.

8. Право комунальної власності територіальної громади захищається законом на рівних умовах з правами власності інших суб'єктів. Об'єкти права комунальної власності не можуть бути вилучені у територіальних громад і передані іншим суб'єктам права власності без згоди безпосередньо територіальної громади або відповідного рішення ради чи уповноваженого нею органу, за винятком випадків, передбачених законом.

9. Сільська рада має право:

1) вносити пропозиції про передачу або продаж у комунальну власність територіальної громади підприємств, установ та організацій, їх структурних підрозділів та інших об'єктів, що належать до державної та інших форм власності, якщо вони мають важливе значення для забезпечення комунально- побутових і соціально-культурних потреб територіальних громад;

2) на переважне придбання в комунальну власність приміщень, споруд, інших об'єктів, розташованих на відповідній території, якщо вони можуть бути використані для забезпечення комунально-побутових та соціально-культурних потреб територіальної громади;

3) мати об'єкти комунальної власності за межами територіальної громади;

Стаття 3.1.2.

Територіальна громада, в разі необхідності, може набувати у свою комунальну власність також земельні ділянки поза межами території громади. Набуття територіальною громадою права на земельні ділянки, передача земельних ділянок з комунальної власності у державну, передача земельних ділянок комунальної власності у приватну власність юридичних та фізичних осіб здійснюється відповідно до законодавства України.

Реалізація права власності на землю і права користування землею на території громади здійснюється відповідно до Земельного кодексу України, інших законів України. При цьому всі власники та землекористувачі земельних ділянок зобов’язані:

а) забезпечувати використання землі за цільовим призначенням; б) додержуватися вимог законодавства про охорону довкілля;

в) своєчасно вносити плату за землю;

г) не порушувати прав інших власників земельних ділянок та землекористувачів;

ґ) додержуватися правил добросусідства та встановлених законом обмежень (сервітутів, охоронних зон тощо)

Стаття 3.1.3.

1. Об’єкти права комунальної власності Територіальної громади, у тому числі землі комунальної власності, можуть бути відчужені чи передані в оренду або концесію рішеннями Ради у порядку, визначеному законодавством України.

До земель комунальної власності, які не можуть передаватись у приватну власність, належать:

- землі загального користування населених пунктів (майдани, вулиці, проїзди, шляхи, набережні, пляжі, парки, сквери, бульвари, кладовища, місця знешкодження та утилізації відходів тощо);

- землі під залізницями, автомобільними дорогами, об’єктами повітряного і трубопровідного транспорту;

- землі під об’єктами природно-заповідного фонду, історико- культурного та оздоровчого призначення, що мають особливу екологічну, оздоровчу, наукову, естетичну та історико-культурну цінність, якщо інше не передбачено законом;

- землі лісогосподарського призначення, крім випадків, визначених Земельним Кодексом;

- землі водного фонду, крім випадків, визначених Земельним Кодексом;

- земельні ділянки, які використовуються для забезпечення діяльності органів місцевого самоврядування;

- земельні ділянки, штучно створені в межах прибережної захисної смуги чи смуги відведення, на землях лісогосподарського призначення та природно- заповідного фонду, що перебувають у прибережній захисній смузі водних об’єктів, або на земельних ділянках дна водних об’єктів;

- землі під об’єктами інженерної інфраструктури міжгосподарських меліоративних систем, які перебувають у комунальній власності. Перелік об’єктів комунальної власності, які не підлягають відчуженню, затверджується радою за поданням виконавчого комітету.

Стаття 3.1.4.

Власником усіх комунальних суб’єктів господарювання є територіальна громада. Сільська рада здійснює щодо об’єктів комунальної власності територіальної громади всі майнові операції.

Сільська рада дає попередню згоду на розпорядження такими об’єктами комунальної власності:

- школами та навчальними установами, бібліотеками, установами культури, дитячими садками, лікарнями і поліклініками, спортивними спорудами;

- будинками, що використовуються для потреб управління громадою;

- будинками житлового фонду, якщо це пов’язано з переселенням їх наймачів;

- будинками та інші спорудами, що підлягають продажу іноземним фізичним та юридичним особам.

Глава 3.2. Фінансова основа місцевого самоврядування Територіальної громади

Стаття 3.2.1.

1. Фінансовою основою місцевого самоврядування є доходи місцевого бюджету та інші кошти територіальної громади.

2. Доходи місцевого бюджету формуються за рахунок власних, визначених законом, джерел та закріплених у встановленому законом порядку загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів.

3. Доходи сільського бюджету формуються відповідно до обсягу повноважень, що визначаються сільською радою.

4. Склад доходів сільського бюджету визначається Бюджетним кодексом України та законом про Державний бюджет України.

5. Доходи сільського бюджету зараховуються до загального або спеціального фонду сільського бюджету відповідно до вимог Бюджетного кодексу України та закону про Державний бюджет України

6. У складі надходжень спеціального фонду сільського бюджету виділяються надходження бюджету розвитку, які формуються відповідно до вимог Бюджетного кодексу України.

7. Кошти державного бюджету, що передаються у вигляді дотацій та субвенцій,

затверджуються у законі про Державний бюджет України для сільського бюджету згідно з Бюджетним кодексом України.

Стаття 3.2.2.

Територіальна громада має право отримувати плату за користування землею, лісами, іншими природними ресурсами від природо користувачів, розмір якої встановлюється сільською радою в межах, визначених законодавством. Територіальна громада має право на отримання відшкодувань за екологічні збитки, заподіяні на території територіальної громади підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності.

Стаття 3.2.3.

Порядок складання, розгляду, затвердження, виконання та звітності бюджету територіальної громади встановлюється бюджетним законодавством України. Текст місцевого бюджету розміщується на офіційному веб-сайті сільської ради для загального доступу. Будь-яка фінансова діяльність органів місцевого самоврядування територіальної громади є відкритою і доступною для громадського контролю в установленому законом і цим Статутом порядку. Будь-яке втручання в розробку, затвердження і виконання сільського бюджету органів державної влади або органів місцевого самоврядування інших територіальних громад заборонено законодавством.

Стаття 3.2.4.

1. Видатки, які здійснюються органом місцевого самоврядування на потреби територіальної громади, їх розмір і цільове спрямування визначаються відповідними рішеннями про місцевий бюджет; видатки, пов'язані із здійсненням районними, обласними радами заходів щодо забезпечення спільних інтересів територіальних громад, - відповідними рішеннями про районний та обласний бюджети.

2. Сільська рада та її виконавчий орган самостійно розпоряджаються коштами місцевого бюджету, визначають напрями їх використання.

3. Видатки місцевого бюджету здійснюються із загального та спеціального фондів місцевого бюджету відповідно до вимог Бюджетного кодексу України та закону про Державний бюджет України.

4. У складі витрат спеціального фонду місцевого бюджету виділяються витрати бюджету розвитку.

5. Кошти бюджету розвитку спрямовуються на реалізацію програм соціально-економічного розвитку відповідної території, пов'язаної із здійсненням інвестиційної діяльності, здійснення інших заходів, пов'язаних з розширеним відтворенням, а також на погашення місцевого боргу.

Стаття 3.2.5

1. До доходів загального фонду сільського бюджету належать:

2) податок на прибуток підприємств та фінансових установ комунальної власності.

Податок на прибуток підприємств та фінансових установ комунальної власності, засновником яких є сільська рада, зараховується відповідно до сільського бюджету;

3) рентна плата за користування надрами для видобування корисних копалин місцевого значення; рентна плата за користування надрами в цілях, не пов’язаних з видобуванням корисних копалин; рентна плата за спеціальне використання води водних об’єктів місцевого значення; рентна плата за спеціальне використання лісових ресурсів (крім рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів у частині деревини, заготовленої в порядку рубок головного користування). Такі платежі зараховуються до місцевого бюджету.

4) податок на майно, що зараховується до бюджету місцевого самоврядування;

7) єдиний податок, що зараховується до бюджету місцевого самоврядування;

7-^{1}) збір за місця для паркування транспортних засобів; 7-^{2}) туристичний збір;

9) частина чистого прибутку (доходу) комунальних унітарних підприємств та їх об'єднань, що вилучається до бюджету, у порядку, визначеному сільською радою;

10) плата за розміщення тимчасово вільних коштів сільського бюджету;

10-[1]) плата за ліцензії на певні види господарської діяльності та сертифікати, що видаються виконавчим органом сільської рад, яка зараховується до сільського бюджету;

11) штрафні санкції за порушення законодавства про патентування;

12) адміністративні штрафи, що накладаються органом виконавчої влади та виконавчим органами сільської ради або утвореними ними в установленому порядку адміністративними комісіями;

13) штрафні санкції внаслідок невиконання укладених розпорядником бюджетних коштів договорів з суб'єктами господарювання на придбання товарів, робіт і послуг за рахунок коштів сільського бюджету;

13-[1]) адміністративні штрафи та штрафні санкції за порушення законодавства у сфері виробництва та обігу алкогольних напоїв та тютюнових виробів, що зараховуються за місцем вчинення порушення;

14) надходження від орендної плати за користування майновим комплексом та іншим майном, що перебуває в комунальній власності, засновником яких є сільська рада;

15) орендна плата за водні об’єкти (їх частини), що надаються в користування на умовах оренди сільською радою, яка зараховується відповідно до сільського бюджету;

16) концесійні платежі щодо об’єктів комунальної власності, засновником яких є сільська рада

17) кошти, отримані від надання учасниками процедури закупівель як забезпечення їх тендерної пропозиції (пропозиції конкурсних торгів), які не підлягають поверненню цим учасникам в частині здійснення закупівель за рахунок коштів сільського бюджету;

18) кошти, отримані від учасника - переможця процедури закупівлі під час укладання договору про закупівлю як забезпечення виконання цього договору, які не підлягають поверненню учаснику-переможцю, в частині здійснення закупівель за рахунок коштів сільського бюджету;

19) 80 відсотків коштів, отриманих підприємствами, установами та організаціями, що утримуються за рахунок сільського бюджету, за здані у вигляді брухту і відходів золото, платину, метали платинової групи, дорогоцінне каміння, і 50 відсотків коштів, отриманих цими підприємствами, установами та організаціями за здане у вигляді брухту і відходів срібло;

20) кошти від реалізації безхазяйного майна (у тому числі такого, від якого відмовився власник або отримувач), знахідок, спадкового майна (у разі відсутності спадкоємців за заповітом і за законом, усунення їх від права на спадкування, неприйняття ними спадщини, а також відмови від її прийняття), майна, одержаного територіальною громадою в порядку спадкування чи дарування, а також валютних цінностей і грошових коштів, власники яких невідомі;

20-[1]) плата за надання інших адміністративних послуг, що справляється за місцем надання послуг;

20-[2]) державне мито, що зараховується до сільського бюджету за місцем вчинення дій та видачі документів;

20-[3]) акцизний податок з реалізації суб’єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів, що зараховується до сільського бюджету;

20-[5]) адміністративний збір за державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, що здійснюється виконавчим органом сільської ради, який зараховується до сільського бюджету;

20-[6]) плата за скорочення термінів надання послуг у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, а також плата за надання інших платних послуг, пов’язаних з

такою державною реєстрацією, що здійснюється виконавчим органом сільської ради, яка зараховується до сільського бюджету;

20-[7]) адміністративний збір за проведення державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, що здійснюється виконавчим органом сільської ради, який зараховується до місцевого бюджету;

21) інші доходи, що підлягають зарахуванню до сільського бюджету відповідно до чинного законодавства.

Надходження спеціального фонду сільського бюджету.

1. До надходжень спеціального фонду сільського бюджету належать:

1) надходження бюджету розвитку місцевого бюджету;

2) кошти від відшкодування втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, що зараховуються у розмірі:15 відсотків;

3) концесійні платежі щодо об'єктів комунальної власності, які мають цільове спрямування згідно із законом;

4) 70 відсотків грошових стягнень за шкоду, заподіяну порушенням законодавства про охорону навколишнього природного середовища внаслідок господарської та іншої діяльності до об'єднаної територіальної громади - 50 відсотків;

4-[1]) 80 відсотків екологічного податку до сільського бюджету;

5) власні надходження бюджетних установ, що утримуються за рахунок сільського бюджету;

6) цільові та добровільні внески підприємств, установ, організацій і громадян до місцевих фондів охорони навколишнього природного середовища;

7) надходження до цільових фондів, утворених місцевою радою;

8) субвенції, що надаються з інших бюджетів за рахунок конкретно визначених надходжень спеціального фонду таких бюджетів;

9) повернення кредитів, наданих з місцевого бюджету індивідуальним сільським забудовникам;

10) повернення кредитів, наданих з місцевого бюджету молодим сім'ям та одиноким молодим громадянам на будівництво (реконструкцію) та придбання житла, а також пеня і відсотки за користування ними;надходження в рамках програм допомоги і грантів міжнародних фінансових організацій та Європейського Союзу;

11) інші надходження, визначені законом про Державний бюджет України.

У доходній частині бюджету, кошти необхідні для здійснення самоврядних і наданих законодавством окремих повноважень органів виконавчої влади виділяються окремо.

Стаття 3.2.6

1. Місцевий бюджет має бути достатнім для забезпечення виконання органом місцевого самоврядування наданих їм законом повноважень та забезпечення населення послугами не нижче рівня мінімальних соціальних потреб.

2. Повноваження на здійснення витрат місцевого бюджету мають відповідати обсягу надходжень місцевого бюджету.

Стаття 3.2.7

Видаткова частина бюджету окремо передбачає бюджет поточних видатків і бюджет видатків на розвиток територіальної громади. Бюджет поточних видатків окремо повинен передбачати видатки, пов'язані із виконанням самоврядних повноважень, і видатки, необхідні для здійснення наданих законодавством окремих повноважень органів виконавчої влади.

Стаття 3.2.8.

Контроль за виконанням бюджету здійснює сільська рада. Контроль за використанням коштів

сільського бюджету комунальними підприємствами, організаціями, установами здійснює виконавчий комітет та постійна комісія ради відповідно до її функціональної спрямованості.

Стаття 3.2.9

Органи місцевого самоврядування можуть утворювати цільові фонди, які є складовою спеціального фонду сільського бюджету.

Порядок формування та використання цільових фондів визначається положенням про ці фонди, що затверджується сільською радою.

Стаття 3.2.10

Орган місцевого самоврядування відповідно до Податкового кодексу України встановлює місцеві податки і збори. Місцеві податки і збори зараховуються до місцевого бюджету у порядку, встановленому Бюджетним кодексом України з урахуванням особливостей, визначених Податковим кодексом України.

Розділ IV. Відповідальність органів місцевого самоврядування та їхніх посадових осіб. Контроль територіальної громади за діяльністю органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб

Глава 4.1. Підстави та види відповідальності органів місцевого самоврядування та їхніх посадових осіб, органів самоорганізації населення

Стаття 4.1.1.

1. Органи та посадові особи місцевого самоврядування територіальної громади несуть відповідальність за свою діяльність перед територіальною громадою, державою, юридичними і фізичними особами. Підстави, види і порядок їх відповідальності визначаються Конституцією та законами України, цим Статутом.

2. Територіальна громада у будь-який час може достроково припинити повноваження органів та посадових осіб місцевого самоврядування територіальної громади, якщо вони порушують Конституцію або закони України, обмежують права і свободи громадян, не забезпечують здійснення наданих їм законом повноважень.

3. Порядок і випадки дострокового припинення повноважень органів та посадових осіб місцевого самоврядування територіальною громадою та внутрішніми громадами визначаються законами України та цим Статутом.

Стаття 4.1.2.

1. Шкода, заподіяна юридичним і фізичним особам в результаті неправомірних рішень, дій або бездіяльності органів місцевого самоврядування територіальної громади, відшкодовується за рахунок коштів місцевого бюджету територіальної громади, а в результаті неправомірних рішень, дій або бездіяльності посадових осіб місцевого самоврядування територіальної громади

- за рахунок їх власних коштів у порядку, встановленому законом.

2. Спори про поновлення порушених прав юридичних і фізичних осіб, що виникають в результаті рішень, дій чи бездіяльності органів або посадових осіб місцевого самоврядування територіальної громади, вирішуються в судовому порядку.

Глава 4.2. Форми громадського контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування та їхніх посадових осіб, органів самоорганізації населення.

Стаття 4.2.1.

1. Громадський контроль за діяльністю органів місцевого самоврядування та їхніх посадових осіб, за діяльністю органів самоорганізації населення здійснюють громадські організації, що діють на території громади чи безпосередньо члени територіальної громади (далі: суб’єкти громадського контролю).

2. Суб’єкти громадського контролю можуть використовувати такі способи контролю:

- аналіз інформації, що має знаходитися у відкритому доступі, згідно норм законодавства України та цього Статуту;
- надсилання до органів місцевого самоврядування територіальної громади та їхніх посадових осіб, органів самоорганізації населення інформаційних запитів з приводу будь-якої їхньої діяльності;
- ініціювання звіту будь-якого представника органів місцевого самоврядування, органів самоорганізації населення на зборах (конференції) членів територіальної громади;
- ініціювання та проведення громадських слухань;
- здійснення інших незаборонених законом контрольних заходів.

Розділ V. Прикінцеві положення

1. Статут Територіальної громади затверджено рішенням V сесії VII скликання Лука-Мелешківської сільської ради від 30.01.2018 року.
2. Статут є постійно діючим актом і не підлягає перезатвердженню новообраним складом Ради.
3. Статут підлягає реєстрації в установленому порядку і набуває чинності з моменту реєстрації.
4. Сільська рада при необхідності може вносити в Статут зміни, доповнення та корективи, які підлягають обов’язковій державній реєстрації згідно з законодавством.